

OCENĚNÍ: Nejlepší časopis středních škol v České republice	/2007/
Časopis středních škol v ČR s nejlepším obsahem	/2008/
Časopis středních škol v ČR s nejlepší grafikou	/2009/
Nejinspirativnější časopis České republiky	/2009/

VYDÁVÁ STŘEDNÍ ODBORNÁ ŠKOLA MEDIÁLNÍ GRAFIKY A POLYGRAFIE RUMBURK

Milí příznivci Bezevšeho,

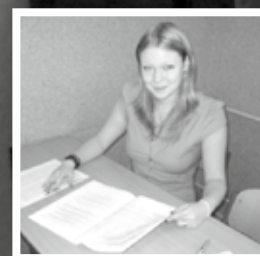
je to už velmi dlouho, co jsme se setkali, ale nebojte se, Váš školní časopis už se klube. Včera jsem přečetla všechny texty a jsem spokojená. Toto 29. číslo mapuje období prázdnin, povodní, začátek školního roku, přináší Vám pocity čerstvých prvků, zprávy o dění mezi internátními zdi, recenze, rozhovory a samozřejmě nechybí ani anketa, tentokrát o čepicích. Redakční rada má nové členy, kteří nám o sobě mnohé pověděli.

Je mlhavé dušičkové počasí a musím přiznat, že je mi opravdu smutno. Vzpomenu na období, kdy byli moji kluci malí a já trávila čas na mateřské dovolené. Chodili jsme na dlouhé procházky, kochali se barevným listím, krmili jsme kačeny na Mandavě a z listů doma dělali různé aranže. Jak chutnal ovocný čaj s citrónem a k němu bábovka! Zatopili jsme v krbu a plánovali, co budeme dělat odpoledne, až přijde tatka z práce. Život letí jako voda, nepromarněte ho a neprodujte. Je tolik pěkných věcí na světě a nějaké podzimní nevládnout nám je nemůže vzít. A co nového se děje? Třeba to, že jsme se zúčastnili maturitní generálky MAG '10, o výsledcích Vás budeme také v tomto čísle informovat.

Na chodbách se bourá a buduje, zdi čekají na výmalbu a obklady, a pak to bude krásné! A jestli ještě zbyde na pěkné posezení, jéjéj! Doufám, že se nenajdou vandalové, kteří znehodnotí tak drahou rekonstrukci. Opět si vybavím své dětství. Přinesla jsem ze školy mastné barevné křídly a byla jsem tak nadšená výsledkem z hodiny výtvarné výchovy, že jsem ihned o svém umění informovala mladšího brášku. Ten se s křídami zavřel na WC a vyzdobil úplně všechny zdi. Samozřejmě, že to nestačilo a v nestřeženém okamžiku pokreslil i zdi kolem oken v obýváku. Že rodiče nebyli nadšení, říkat nemusím, obzvláště, když táta čerstvě vymaloval! A tak se malovalo znovu. Jindy jsem zas já černým uhlem pokreslila zeď u postele čerty a Mikulášem. Dodnes vidím pekelníky, jak řádí na bílé zdi. Ještě že mě neodnesli!

Važte si hezkého prostředí, už jste velcí a rozumní, není peněz nazbyt a my jsme rádi, že nějaká ta korunka na tuhle příjemnou změnu zbyla. Dávejte na sebe pozor!

-ŠA-

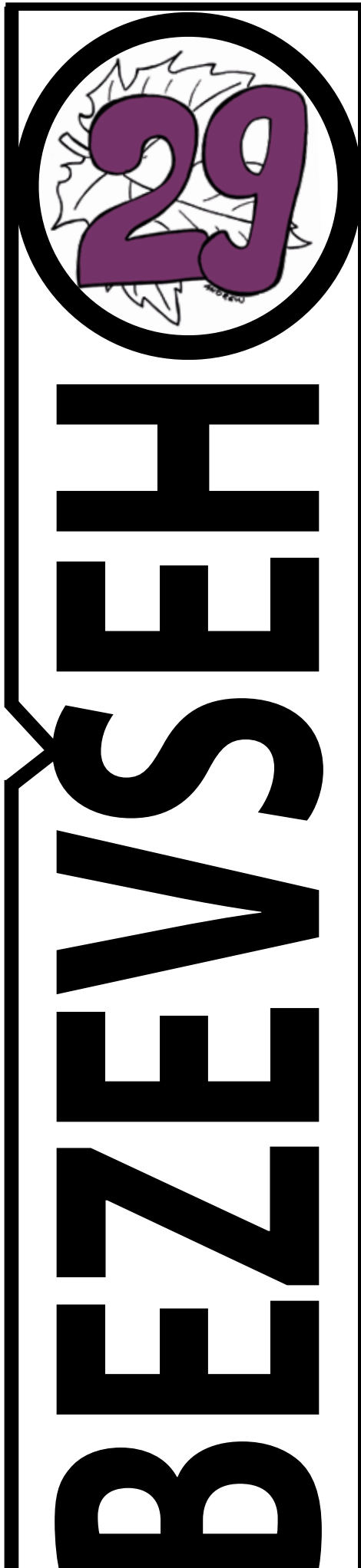

Také na naší škole proběhla ve dnech 11. až 13. října 2010 MATURITNÍ GENERÁLKA

Více se dočtete na straně 10.

najdete nás: www.sosmcp.cz © pište nám: bezevseho@sosmcp.cz

KVĚTEN, ČERVEN A ZÁŘÍ NA DOMOVĚ MLÁDEŽE

KVĚTEN 2010

Tematické skupinové schůzky

- „Zamilovanost a láska“
- řízená beseda pro dívky z 1.S, 1.P
- „Domácí násilí“
- podání základních informací, řízená beseda, individuální řešení úkolů
- pro dívky z 3.P, 3.A

Aktivity pro volný čas:

- „Netradiční malování“
- „Noční bojová hra“
- „Křesílko pro třídního učitele“
- povídání s panem učitelem E. Meissnerem
- „Kritika - druhy, reakce“
- přednáška, praktický nácvik
- „Bomba“, „Aktivita“ – napínavé stolní hry
- Volejbálek před DM
- „Muži verzu ženy – proč spolu nemohou v klidu žít“ – beseda
- „Jak jsme se změnil“ – psychohra
- „Volby 2010“ – řízená beseda

ČERVEN 2010

Tematické skupinové schůzky

- „Sebezpoznaní + vzájemné poznání se ve skupině“ – psychoaktivita (Klubíčko, Vůz s úrodou a odpadky) a skupinová beseda (nastávající prázdniny) – pro dívky z 1.S, 1.P
- „Sebezpoznaní + vzájemné poznání se ve skupině“ – psychoaktivita („Postava se vzkazy“), dotazník (Nedokončené věty – uplynulý školní rok), skupinová beseda (Nastávající prázdniny) – pro dívky z 2.A, 2.P

Aktivity pro volný čas:

- „Oblíbené intrácké aktivity“ – anketa
- Volejbálek před DM
- „Boj o klíček k pokladu“ – hra
- „Intrácké grilováníčko“
- „Bomba“ – stolní hra
- „Drogy ničí tělo i duši“ – beseda
- „Odhad osobnosti“, „Rozumíme si?“ – psychohra
- „Sexualita - výchova k manželství a rodičovství“ – beseda
- „Strašidelné historky“ – četba, vyprávění
- „Předprázdninová loučení“

ZÁŘÍ 2010

Tematické skupinové schůzky

- Sebezpoznaní a lepší poznání se ve skupině
- reflexe prázdnin, plán na nový školní rok
- Psychoaktivita (Kolečko otázek s kamínkem, Očekávání a obavy, Anděl) – pro dívky z 2.P, 2.S, 3.P
- „Seznámení se“ – psychoaktivita (Kolečko otázek s kamínkem, Čtyři věty o sobě, Jmenovky, Očekávání a obavy, Interview) – pro dívky z 1.A, 1.S
- „Seznámení se“, – psychoaktivita (Odhad člověka, Představení se, Očekávání a obavy, Prozrad' mi o sobě, Nauč mě svoje jméno) – pro chlapce z 2.P, 2.S, 2.A

Aktivity pro volný čas:

- „Seznamka“ – hry pro chlapce a dívky (Jméno v kruhu, Interview, Mluvicí míček, Tajemství v hrníčku)
- „Hrátky možná detektivní“ – zábavné hry (Pravda a lež, Otisk situace)
- Úvodní poprázdninové skupinové schůzky
- „Psychohra seznamovací“ pro 1.A, 1.S (Odhad osobnosti, Budeme si rozumět?)

V červnu jsme se rozloučili na domově mládeže s ubytovanými maturanty, věříme, že se jim v jejich dalším životě povede dobře a že se jim podaří naplnit svůj nový život vším, co touží dokázat. V tomto měsíci se s bydlením na DM rozloučili také všichni ti, kteří se rozhodli udělat větší krok k samostatnosti a odešli na „privát“, ale kdyby zjistili, že se jim tam daří ne právě tak, jak si představovali, uděláme, co bude v našich možnostech, aby se měli kam vrátit.

Během prázdnin se na našem DM „děly věci“:

- Na začátku srpna se několik pokojů stalo azylem pro lidi vytopené letošními povodněmi.
- V části DM probíhaly intenzivní práce (oprava zdi, dlažby ve velké koupelně, ale hlavně malování, a tak se mnohé obyvatelky vracely do krásně barevných pokojů, příjemně překvapila i vymalovaná klubovna a zadní spojovací chodba.

Začalo září a „uvolněné postýlky“ zaplnily částečně čtyři nová děvčata z prvního ročníku a také deset kluků – druháků. Věříme, že také pro ně se náš „internát“ stane domovem, kam se vždy v neděli odpoledne, když balí tašky, alespoň trochu těší...

-lo-

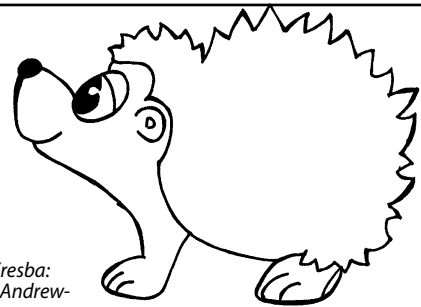
HORKÉ KŘESLO

V pondělí 18. října v osm hodin večer přišel pan učitel Jiří Uher na domov mládeže na požádání paní vychovatelky Lenky Obergruberové do takzvaného „Horkého křesla“.

Kresba: -Andrew-

Vyptávali jsme se pana učitele na různé věci a věřte nebo ne, pan Uher se nebránil vůbec žádnému tématu. Dozvěděli jsme se třeba, že pochází z Berouna, kde absolvoval základní školu, poté vystudoval čtyřleté gymnázium a později šel na vysokou pedagogickou školu se zaměřením na dějepis a český jazyk. Po svatbě se přestěhoval za svojí ženou do Rumburku a začal hledat zaměstnání. V roce 1982 nastoupil na naší školu, tudíž je tu již 28 let, a tak o sobě pan učitel mluví jako o STÁLÉM INVENTÁŘI školy.

Kresba: -Andrew-

Za svou praxi působil i jako třídní učitel, ale jen ve třech třídách. Ve své první třídě měl dokonce za žákyni paní učitelku Galbavou, která přišla z gymnázia a prospívala na výbornou. V době, kdy tu působil již jako učitel, vystudoval další vysokou školu, a to bakaláře, a sám s úsměvem dodal: „Já rozhodně nejsem tak pilný student jako pan Sýkora, který letos dodělal vysokou školu a za celé čtyři roky měl ze všech zkoušek za jedna až myslím na jednu jedinou, kterou má za dva.“

A jaká osobnost je pan učitel? Neodolá dobrému jídlu a vychlazenému točenému pivu. Žije ve spokojeném manželství a má dvě dospělé děti. Nemá rád, když mu někdo lže a nemusí hrubé a násilnické lidi. I když ve škole působí spořádaně a mluví spisovně, přiznal se, že doma rozhodně spisovný není, a když má náladu, umí být i dost sprostý. Svého času byl kuřák a v jedné předzkouškové době na vysoké dokázal vytáhnout i čtyřicet cigaret denně. Nyní je „militantní“ nekuřák.

Rád hraje společenské hry a dvakrát denně jezdí na rotopedu, aby byl fit. Miluje procházky, kempování a toulky po české historii (žřícniny, hrady, zámky). Je sběratelem pohlednic a modelů vojenské techniky, které sám lepí.

Když jsem se zeptala, jestli sjíždí vodu, začali se všichni smát i pan Uher, proto jsem upravila otázku a zeptala se, jestli jezdí na kánoích, raftu nebo na loďkách. Na to odpověděl, že je to stejné jako s lyžemi. Když byl v našem věku, někdo ho to učil, ale nenačil, a proto se v tomto sportu nenašel. Pak nám vyprávěl: „Když jsem byl malý kluk, otec mě učil jezdit na bruslích, ale špatně jsem upadl a ani nevím jak, ale bruslení jsem si rozřízal stehno vpředu, takže ani bruslení není mou zálibou.“ Pan učitel je fanouškem Sparty a s naším panem kuchařem (slávistou) o tomto tématu rád vtípkuje.

Na otázku, jaký má názor na piercing a tetování, odpověděl: „Proti tetování nic nemám a nevádí mi, ale horší je to u piercingu. Ten se mi nelíbí a přijde mi to jako zničení vlastního těla.“ Například piercing do jazyku panu učiteli připadá velmi nepraktický.

A jeho motto? „K lidem se vždy chovej tak, jak chceš, aby se oni chovali k tobě.“

Posezení s panem Uhrem bylo příjemné a velice zábavné a už teď se těším na toho, kdo na našem horkém křesle bude sedět příště.

V závěru bychom chtěli říci, že „Horké křeslo“ je zajímavé a také zábavné. Svého učitele poznáte z jiného úhlu a už pro vás není jen tím přísným učitelem, ale příjemným a milým člověkem, kterého se můžete zeptat na cokoli. Rádi bychom v „Horkém křesle“ vyslechli i další učitele a poznali je i z té druhé stránky.

K. Grundzová a E. Šmídová, 3. P

PALLAGOVCI, a pak, že polygrafka není rodinný podnik!

Takto pracovně paní Šabatová nazvala v plánu Bezevšeho můj rozhovor s Pallagovými na naší škole. Nápad se mi velice líbí, a proto jsem název ponechala. Doufám, že to nevadí. Jak jste si mohli všimnout na škole přibyli nejen prváci, ale také nový učitel odborného výcviku Lukáš Pallag. A proč tedy nevyzpovídat všechny najednou?

... ZAČNEME TEDY LUKÁŠEM

Zaslechla jsem, že jste zde studoval. Je to pravda?

Ano studoval jsem na této škole, ale už je to přes pět let, kdy jsem opustil brány této školy. Byl jsem docela rád, když jsem se tu zase po takové době ocitl.

Změnilo se toho hodně od dob vašich studií?

Podle mě se toho na škole mnoho nezměnilo, pouze se zmodernizovaly a přesunuly nějaké učebny, což je pochopitelné. Jinak je to škola, kterou jsem znával i já. Jen na chodbách přibyly automaty na pití, to za nás nebyvalo. Určitě se zde objevilo i více nových tváří ve školním sboru (kromě mě). Mnoho z nich samozřejmě znám ze svých studijních let, ale některé poznávám až nyní.

Ze studenta se stane učitel odborného výcviku. Jaké to je?

No je to docela změna a ještě si zvykám na tuhle obrácenou roli.. Dříve jsme zde provokovali a škádli učitele my, nyní je to obráceně, což mě docela děsí.

Jak se Vám tu líbí?

Tak na tuhle lehkou otázku je ještě lehčí odpověď. Zde se mi líbilo už za dob, které jsem tu trávil jako náctiletý, protože jsem tu poznal spoustu dobrých lidí a s některými se vidám dodnes. Jak se mi tu bude líbit v roli učitele OV, to ukáže až čas.

Jaký máte pocit ze studentů?

Pocit ze studentů mám zatím spíše smíšený, neměl jsem ještě možnost poznat mnoho

skupin. Samozřejmě, že studenti jsou různí a s někým to jde líp a s jiným hůř, jako všude v životě.

... POKRAČUJEME MARTINEM

Jak dlouho už pracujete jakožto učitel odborného výcviku?

Tímto rokem začínám čtvrtou sezónu. Utíká to rychleji, než bych si přál. Mládí už mi mává na rozloučenou.

Jistě si musel každý všimnout, jaké úžasné výtvary dokážete ztvárnit. Kde hledáte inspiraci?

Nepovažuji své výtvary za nějak úžasné. Znáám mnoho lepších, než jsem já. A právě ti lepší jsou jedna z mých inspirací. Říkáte si: „K čertu, jak to dělají...“ a pokoušíte se vytvořit něco stejně úchvatného. Někdy se zadaří, jindy ne. Jinak své inspirace rozdělují na dva druhy: Na tu první musíte vyčkat. Vyvolá ji určitý okamžik, místo či osoba v ten správný čas. Druhá inspirace je tzv. profesní a ta prostě musí přijít za každou cenu. Většinou je vyvolaná stresem a časovým tlakem.

Zajímaly by mě vaše záliby. Povíte nám, jaké máte koníčky?

S překvapením mi nejvíce času ukousne grafika, kreslení, malování a veškerá činnost s tím spojená (brouzdání po internetu, listování odbornou literaturou atd.). Sem tam si zahrají nějakou gamesu na PS3. Ze sportovních aktivit, ač jsem svou robotickou končetinou trochu omezen, nejraději plavu, kutálím se ze svahu na prkně, hraji kolektivní sporty a fitness, protože už nemám tak rychlé spalování jako teenager. Občas přečtu knihu. Občas zajdu do kina a občas si udělám čas na své přátele.

... A SKONČÍME U MICHALA

V jednom z našich čísel jsem si všimla, že ses účastnil nějakých závodů. Co to bylo za soutěž?

Ano, byly to podzimní atletické závody tělesně postižených, a to 27. září 2009 v Bílině, kde jsem získal 3. místo ve sprintu na 100 metrů, ve vrhu koulí mi to uteklo o pár bodů a mohl jsem být také na 3. místě. Teď trénuji v Rumburku s paní Winterovou, je s ní výborná spolupráce. Od té doby, co pravidelně trénuji, se moje osobní výsledky stále zlepšují, a to ve všech disciplínách.

Které sporty tě nejvíce baví?

Baví mě všechny sporty, ale především atletika, cyklistika, plavání, posilování a snowboarding. Je těžké skloubit školu a sporty dohromady, je to náročné na čas, ale i přesto bych se chtěl sportu věnovat i nadále.

Jaké to je mít na škole hned dva příbuzné?

Rozhodně je to plus, když se potřebuji někam zašít, tak jdu na praxi za nimi. Ale jinak je beru jako učitele odborného výcviku.

Tento rok maturuješ, jsi nervózní?

Ano i ne, jak se to vezme. Jsem nervózní, protože půjdu před porotu a tam všechno zapomenou. Je toho k učení moc, ale o tom to je.

A jaká byla „generálka“?

Generálka byla dobrá. Už vím, co na mě čeká a na co se zaměřit. Vyzkoušeli jsme si jak to bude probíhat a tuto příležitost ročníky po nás nemají.

Velmi děkuji všem za jejich odpovědi a za to, že si udělali čas, aby odpověděli. Jsem ráda za takové rozhovory, neboť se dozvíte o každém o trochu víc. Doufám, že pánům mistrům nebude vadit, že jsem je zde nazvala jménem, ale připadá mi zbytečné u každého z Vás psát, že jste příjmením Pallagovi, vždyť to všichni víme. Lukaši Pallagovi (přece jsem to udělala) přeji do budoucnosti hodně trpělivosti. Myslím si, že s některými z nás ji budete potřebovat. Martinovi Pallagovi přeji také trpělivost a to ze stejných důvodů. Také Vám oběma přeji, aby Vás žáci přílišně nezlobili. A nakonec Mišovi přeji, aby tu maturitu zvládl a vykročil do života tou správnou nohou. Tak ať se daří.

-MišCA

Kresba: Martin Pallag

Co se nám na této škole líbí a co ne?

+ Když jsme poprvé usedly do svých lavic, měly jsme strach z kolektivu a učení, ale zhruba po týdnu jsme zjistily že jsme si vybraly správnou školu. Zalíbil se nám přístup vyučujících, kteří působí velice příjemně. Více se nám líbí týden lichý, kdy máme praxi, je tam sranda a učíme se věci, které nás baví.

- Co se nám nezalíbilo, že máme praxi pouze tři dny v týdnu a ještě k tomu máme v úterý po praxi hodinu matematiky, a to nám přijde vyčerpávající. Zeptaly jsme se některých dalších spolužáků.

KOKI & KWIQY, 1.S

+ Je tu příjemný kolektiv. Učitelův sbor je spravedlivý, milý a mají velký smysl pro humor. Jelikož jsem na intru, pokaždé se těším na příjezd do Rumburka a školy samotné.

- Nelíbí se mi, že v lichém týdnu máme jen tři dny praxe a k tomu v úterý po praxi hodinu matematiky. Jinak mě to tu baví a jsem spokojená.

MARTINA BAROCHOVÁ, 1.S

+ Na škole se nám líbí kolektivní třída, která vypadá jako tým, to jsme my na základní škole něměli. Tam jsme se skoro na ničem nedohli. Dále se nám líbí učitelé a jejich způsob výuky, někdy se i zasmějeme!

- Že máme málo praxe a ještě k tomu v úterý navíc hodinu matematiky.

KWIQY A KOKI, 1.S

+ Když se řekne slovo Polygrafka, představím si prestižní školu v mém rodném městě. Proto, když jsem se rozhodl, kam jít po základní škole s požadavky mediálního grafika, měl jsem jasno. Škola disponuje rozhodně svou odborností

a vybaveností učeben, ale také dílen. Nesmím také zapomenout na skvělý kolektiv žáků, ale i učitelů. Ve škole se mi moc líbí a dokonce se tam někdy i těším! A co se mi zde líbí dále, je školní kuchyně... tu musím jen chválit!

- Nemůžu si na nic stěžovat.

RADEK ŠAVR, 1.S

+ Takže na škole se mi nejvíce líbí pohoda a přátelství mezi lidmi, že nepanuje rivalita mezi třídami a podobně. Dál se mi líbí... no líbí se mi vše, už jsem na druhé střední škole a je to úplně o něčem jiném. Pro mě je to jednoznačně nejlepší škola!

- Maximálně malý počet míst pro reprodukční grafiky na odborném výcviku.

TOMÁŠ VACEK, 1.S

+ Na škole se mi líbí hodně věcí, ale která mě těší nejvíce, že už to není jako na základce, tam to bylo jak ve vězení, jen ve třídě! Tady je to volně. Také přístup učitelů je jiný, už s námi jednájí jinak.

- Tak zatím nic nemám, moc to tady ještě neznám.

LINDA GUTOVÁ, 1.S

+ Ve škole se mi líbí v podstatě skoro vše, především mě zaujal areál školy a historie tohoto sídla. Ovšem je škoda, že DM ve škole má omezenou kapacitu a musíme být ubytováni na internátu SZŠ. S trochou nadsázky lze říct, že jsme si na to za ty dva měsíce už všichni zvykli.

- Smůla je i to, že musíme používat v podstatě již dnes zastaralé postupy a technologie, jako je polygrafická montáž a CTF, ...

JAN GRILL, 1.S

ZAČÁTKY INTERNÁTNÍ

V září přišly na náš domov mládeže čtyři nové dívky z 1.A a 1.S. Udělala jsem s nimi minirozhovor o jejich „internátních“ začátcích. Jejich odpovědi byly velmi stručné, což je tak pochopitelné, protože je pro ně ještě vše nové, a tak mají zatím trochu obavy. Věřím ale, že až se u nás více zabydlí, rozpovídají se mnohem více.

(Na základě jejich přání není uvedené celé jméno.)

Jaké byly tvoje první dojmy, pocity na „intru“?

M: Jedním slovem – skvělé.

N: Také tak.

K1: Zvláštní.

K2: Dobrý.

Jaká byla tvoje první noc na DM?

M: Zima a smutno.

N: Zima a špatný sen.

K1: Nespací.

K2: Nemohla jsem usnout.

Co se ti na „intru“ líbí?

M: Že je tu větší volno, než jsem čekala.

N: Našla jsem tu kamarádku a celkově je to tady dobré.

K1: Všechno je v pohodě, i „personál“

(= vychovatelky)

K2: Dobrý lidi.

Co se ti na „intru“ naopak nelíbí? "

M: Nic tu takového není, fakt ne.

N: Já také zatím nemám žádný problém.

K1: Už také nemám problém (= v prvních dnech byl trochu problém v soužití se staršími žákyněmi, došlo ke stěhování a vše se podařilo vyřešit).

K2: Není zatím nic, co by se mi nelíbilo.

Nelituješ svého rozhodnutí žít na „intru“?

M: Nelituju.

N: Musím chvíli přemýšlet -ne-nelituju.

K1: Zatím přežívám.

K2: Už ne.

Jak zvládáš dojíždění?

M: Super.

N: Také super.

K1: Zabíjí mě.

K2: Mě taky (= obě dívky dojíždějí opravdu z dost velké dálky).

Jak vycházíš s ostatními lidmi na „intru“?

M: Překvapivě dobře.

N: Čekala jsem, že to bude horší.

K1: V pohodě.

K2: Dobře.

Co očekáváš, že ti život na „intru“ přinese?

M: Naučím se být bez rodičů.

N: Poznám jiné lidi a odnaučím se závislosti na rodičích.

K1: Asi také.

K2: Budu samostatnější.

Na intru jsem třetím rokem a každý rok se u nás objeví nové tváře. Letos se k nám připojili nejen noví prváci, ale přešlo k nám i několik chlapců z intru zdravotní školy. Pátrala jsem po tom, jak se jim u nás žije a zde jsou jejich odpovědi...

Z INTRU NA INTR

● **Už jste tu druhým měsícem. Jak se vám tu s námi žije?**

DK: Rychle jsem se tu zabydlel a mám pocit, že už tu jsem tak dva roky. Celý systém je tu úplně jiný a toho si moc vážím.

DB: Líbí se mi tu. Poznal jsem pár nových přátel a přístup vychovatele je zde taky velmi dobrý. Teď jsem si „šplhnul“.

DS: Dobře se mi tu žije.

● **Cítíte velkou změnu, oproti druhému intru?**

DK: Ano cítím opravdu velkou změnu, nejen v chování paní vychovatelek a vstávání, ale celkový systém je úplně jiný.

DB: Určitě. Už jen to, že je intr přímo ve škole, je podle mě dost velká změna.

DS: Určitě. Je tu menší nátlak a neplatí tu nesmyslná pravidla.

● **Na každém domově mládeže jsou jistě plusy i minusy, můžete zmínit alespoň jeden z minusů našeho intru?**

DK: Jediným mínusem zde na intru je sprcha. Už více než 10x si na nás stěžovali z kuchyně, že jim voda prosakuje skrz strop. Není příjemné se sprchovat s pocitem, že se můžete každou chvíli propadnout do kuchyně (smích).

DB: Mě osobně nevyhovuje forma placení obědů a odjezdové kartičky mi přijdou zbytečné a tím pádem jako menší mínus tohoto intru.

DS: Podle mě je tu jen jedna zbytečná věc a to jsou odjezdové knížky. Je pro mě těžké je nezapomenout a opravdu mi to přijde zbytečné.

● **Jak jste se cítili první noc v jiném prostředí?**

DK: Byla to opravdu obrovská změna. Byli jsme ve druhém ročníku, ale na intru jsme byli za prváky, kvůli přestupu.

DB: Tvrdě jsem ji prospal... (smích).

DS: První noc jsem žádnou větší změnu necítil.

● **Je v našem internát zdravotní školy lepší?**

DK: Opravdu jsem se snažil najít alespoň něco dobrého na druhém intru, ale bohužel stále vidím samé chyby a nedostatky.

DB: Podle mě je lepší jen ve vycházkách, které jsou ve středu delší a navíc je tam i půlhodinová přestávka po studijní době.

DS: Podle mě jsou lépe ustanovené vycházky. Ve středu jsou až do devíti, což už je o hodinu déle a po studijní době je možnost jít ještě na půl hodiny ven. V tomto jediném vidím plus.

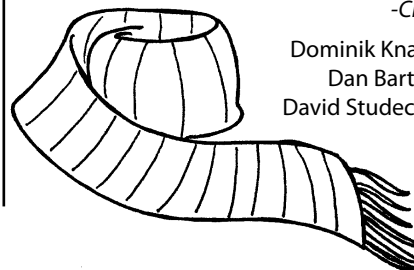
Všem vám moc děkuji za odpovědi a doufám, že se vám tu bude i nadále dobře žít. Přece jenom tu budete ještě dva roky a tak doufám, že váš dobrý názor na náš intr zůstane stále stejný nebo se bude měnit k lepšímu.

-Chucky-

Dominik Knap: DK

Dan Bartoš: DB

David Studecký: DS

ANKETA

Každým číslem nás doprovází anketní otázka. Vymyslíme různá témata, která by vás mohla zajímat. Dnešní otázka se týká názoru na nošení čepic ve škole...

Pan učitel Jiří

Stránský: Já jsem tolerantní člověk a mně osobně to nevádí, ale během vyučovacích hodin se sluší čepici sundat.

Ladislav Dušík (3.S): Podle mě to není slušné a nechal bych to tak, jak to je doteď.

Ondřej Stach (1.S):

Podle mého názoru je nejlepší tak, jak to je dosud.

Kristýna Zadinová (1.S): Já si myslím, že je to věc, o které bychom si měli rozhodovat sami, a proto bych to nechala na každém z nás.

Veronika Velichová

(1.S): Nošení čepic je sice neslušné, ale podle mě to není tak důležitá věc, na kterou, by se mělo dbát.

-Chucky-

NAPSALI NÁM ...

Zdar hoši, nevěřil jsem vlastním uším, když mi Tomáš Soukupů volal, že má sice prázdniny, leč by se doma ponoudivával a jestli by mohl přijít hákovat.

V dnešní době div nevidaný, leč obdivuhodný. Pokud takto vychováváte veškerou polygrafickou omladinu, tak slipy před vašim konáním, dolů!

Mějte se a buďte s pánem Guttenbergem.

Honza

Honza je Janem Hellmichem, dnes nepostradatelnou personou polygrafického průmyslu. Svoji profesní kariéru započal na našem ústavu počátkem osmdesátých let spolu se svým nebiologickým dvojčetem Standou Kosákem. V tiskárně Geoprint Liberec má za úkol předat své zkušenosti právě T. Soukupovi. -iša-

Na naší škole je spousta lidí, co má zajímavé koníčky nebo v něčem vyniká. A tak jsem se rozhodla vyhledat v naší třídě někoho takového. Nehledala jsem dlouho a narazila jsem na PAVLU LANDSMANOVOU, vždy usměvavou dívku, která mi s radostí odpovídala na pár zvědavých dotazů o jejích nevěšedních sportovních zálibách.

Pověděla bys mi něco bližší o tvých zájmech?

Tak můj největší koníček, kterému se plně věnuji ve svém volném čase, jsou mažoretky. A pak můj vedlejší koníček, kterému se věnuji, když se najde volný víkend a dost sil, je hokej.

Jak jsi přišla k mažoretkám a od kolika let se jim věnuješ?

Mažoretky jsem poprvé viděla na Vinobraní v Žernosekách, velmi mě to nadchlo, a tak jsem s pomocí rodičů vyhledala nejbližší mažoretkový tým. Plně se mažoretkám věnuji devět let.

Hodláš se věnovat mažoretkám i do budoucna? Jestli ano, máš nějaký sen, kam až by ses s nimi chtěla dostat?

Určitě nehodlám v nejbližší době skončit. Když mě nebude do budoucna nějak omezovat škola, budu se snažit vydržet co nejdéle. Mým největším snem by bylo vyhrát ME (mistrovství Evropy) a dostat se tím na MS (mistrovství světa).

Už na začátku mě zaujalo, že hraješ také hokej, jak ses k němu dostala? Hraješ jenom pro zábavu, anebo jezdíš či jsi někdy jezdila i na zápasy?

Hokej, to je moje vášeň už od malička, jako fanoušek jsem se zúčastnila zápasu již ve dvou letech. A to vše díky mému otci, který několik let hokej hrál. A tak jsem se ve třech letech postavila na brusle a i tak trochu začala zápasit s hokejkou. Bavilo mě to, ale bohužel moje mamka nechtěla, abych měla vymláčené zuby a podobná zranění. Nakonec byla šťastná, když se mi tréninky hokeje prolínaly s tréninky mažorettek, a tak jsem dala přednost mažoretkám. V dnešní době chodím skoro každý víkend hrát hokej se „starou gardou“.

To je pěkné, že tím žiješ už od malička. Máte nějaký oblíbený tým, kterému fandíte?

Já fandím HC Bílí tygři Liberec a můj táta HC Benzina Litvínov.

Snila jsi někdy o tom, že bys někdy byla hokejovou hvězdou?

Ano, takové sny mám vždy, když vstoupím na stadion, ať už jako hráč, nebo jako fanda.

Budu ti držet palce. Děkuji moc za rozhovor a pevně věřím, že se ti tvé sny splní.

-Pavliška-

Usměvavá hvězda třídy

Kresba: T. Prokúpek, 2.P

... pozdrav z Kanady

Občas se dívám na webové stránky školy. Po nějakou dobu jsem sledovala, jestli naše třída nebude mít nějaké sdružení, ale nic jsem neviděla.

Předem se omlouvám, moje čeština (zvláště když píšu) není, co bývala. Český skoro nemluví, jen když volám domů. Mamka už vám asi řekla, že žiji v Kanadě. Z Čech jsem odešla v roce 1987 a po dvou letech v Traiskirchenu v Rakousku jsem dorazila do Toronta.

Mám se dobře. Od té doby, co jsem v Torontu, pracuji s bezdomovci, kteří mají duševní nemoci a užívají drogy. Mám tuhle práci moc ráda, i když je mi občas těžko na duši. Minulý rok jsem pracovala v indiánské rezervaci na James Bay v Quebecu, a to bylo opravdu hodně depresivní. Teď jsem zpátky v Torontu a v březnu jsem začala novou práci - dělám s bezdomovci a uživateli

drog, kteří mají žloutenku C.

Jsem vdaná, děti nemáme a ani neplánujeme (zato máme dva pražské krysaříky - Kazi a Bivoje). Když nepracujeme, cestujeme autem po Kanadě a stanujeme.

Kanada je krásná, zvláště příroda. Jakmile jste z města venku, není tam skoro nikdo, jen nádherná a klid. Akorát se bojím medvědů.

Mějte se moc hezky, pozdravujte všechny, co si mě budou pamatovat, myslím že jedna nebo dvě spolužačky z mojí třídy tam teď taky učí. Moc se těším, až se ozvete.

Pavla Kučerová (teď Tookey)

Sportovně turistický kurz - Ústěk 2010

Minulý školní rok jsme se vydali na další turistický kurz a ten se konal nedaleko krásného českolipského městečka Ústěk. Byli jsme jako vždy pod stany a každý z nás si tu užil zábavu a rozhodně se nenudil. Večer co večer tam plál táborový oheň. Hudba a zpěv nás všech, slyšitelný daleko široko. Nedaleko pláž a sluníčko svítlo téměř každý den.

-Tahmed-

Ohlédnutí za sportovním dnem - červen 2010

Sálová kopaná: 1. místo: třída 2. S
2. místo: zbytek světa

Bowling družstva:

1. místo (946 bodů):

M. Holubář, M. Fejfar, J. Krejčík,
V. Zachová, D. Hunčovská, M. Hlavatý,
J. Kotěšovský, M. Kopecký

2. místo (759 bodů):

M. Černá, J. Proksch, P. Kudrman,
Š. Berková, H. Tomanová, M. Casko-
vá, M. Volemanová, D. Pavlíková

3. místo (690 bodů):

L. Pavlisová, V. Lusková, M. Hájková
M. Karpeňková, I. Kořínková,
K. Mládková,

Bowling jednotlivci:

1. M. Kopecký – 183 bodů
2. J. Proksch – 144 bodů
3. M. Hájková – 112 bodů

Stolní tenis:

1. místo: L. Dušík
2. místo: T. Pšenička
3. místo: M. Šubrt

Ostatní disciplíny: badminton, plážový volejbal, tenis, squash, petangue, stolní fotbal, povídání, opalování, odvážlivci se koupali.

Foto: -ŠA-

NOVÍ ČLENOVÉ REDAKČNÍ RADY BEZEVŠEHO

KOKI

Jsem se Kristýna Plicová z 1.S a do BZV jsem se přidala, protože si myslím, že jsou to zajímavé a zábavné noviny. Bavi mě psát články a informovat čtenáře. Ve svém volném čase ráda

maluji, jezdím na kole nebo chodím ven s přáteli. Knihy moc nečtu, spíš dávám přednost filmům, ze kterých mám nejraději Requiem za sen nebo horory. Poslouchám Punk Rock.

KWIQY

Jmenuji se Kristýna Zárubová, chodím do 1. S a do BZV jsem se přidala, protože mi to připadalo zajímavé. Zjišťování mě baví, lidé by měli vědět, co se děje v jejich škole. Ráda si

zahraju fotbal nebo si kreslím a relaxuju. Na knihy jsem příliš vybíravá. Kniha by mě musela vážně zaujmout, raději dám přednost filmům. Nejraději mám horory. Hudba? Poslouchám to, co se mi líbí.

DISCO STUE

Jmenuji se Petr Berger a moje umělecká jména jsou: Disco Stue, Lamželezo Petřík, Pan Skála a Mr. Bůh. Chodím do třídy 2.P a jsem na to patřičně hrdý. To je

zajímavá shoda náhod. Paní učitelka Šabatová šla jednoho dne o přestávce na chodbě kolem nás a moje spolužačka Lenka se jí zeptala, u jaké třídy se mají shromáždit členové BZV kvůli redakční schůzi. To byla moje chvíle a ostře jsem zaútočil se slovy: „Já chci taky!“ No a od té doby jsem v BZV. Ne teď vážně... Už léta dělám v New York Times, tak jsem si chtěl rozšířit obzory. Víceméně ano, baví mě zjišťovat nové informace... Ovšem jak které. Tak v prvé řadě se starám o svůj publicistický, ale také zároveň kulturní (kulturistický) web www.sexypetr.cz. Co se týče hudby, tak poslouchám skoro všechny styly. Mám mnoho oblíbených kapel, takže zde o nich nebudu psát. Možná se o nich dozvíte v mých článcích v BZV. A filmy? Star Wars a Matrix vždycky na dobrou noc. Na závěr chci pozdravit moji rodinu a poděkovat jí za veškerou podporu. Takže díky, mami, tati, babičko, dědo, babičko z tátovy strany, teto a strejdo z máminy strany, sestřenice a bratranče z tátovy strany, pse Arnoštka a Toníku, nevlastní bratře Radku a Jardo.

PAULA

Jmenuji se Pavla Landsmanová. V polovině 1. ročníku jsem na tuto školu přešla z česko-kamenického gymnázia a nyní navštěvuji 2.P. Mým snem už od dětství byla práce žurnalisty (novináře), protože je to nejlepší prostředek, jak sdělit ostatním události, zážitky a poznatky. Proto jsem se přidala do týmu redaktorů BZV a odstartovala tím další, trochu jiný zájem. Budu se snažit ostatním nabídnout co nejzajímavější události ať už ze školy nebo z mého okolí. Ve svém volném čase se snažím co nejvíce sportovat. Nejvíce tohoto času mi zabírají asi tréninky a vystoupení s mažoretkami; dále hokej – jak z pohledu fanouška, tak i hráče; a pak dle vyčerpání a možností: in-line, zumba, plavání a další. Z knih mám ráda historické romány. Můj nejoblíbenější film je Výměna (Exchangeling).

DAVE

Jmenuji se David Svoboda, chodím do 1.S a do BZV jsem se přidala, protože jsem to chtěl zkusit a také se přidaly i Kristýny (pozn. spolužačky z 1.S). Zatím jsem pro BZV hledal fotky a psal krátký text k povodním a bavilo mě to. Také hrozně rád kreslím, když se najde nějaký čas, něco si nakreslím. Rád chodím ven nebo si zajdu jako většina z nás na Facebook či si zahraju nějakou hru. Miluji komedie, mám hrozně rád, když se u nich mohu smát. Ale také mám rád horory, nejvíce asi o zombie či o upírech. Moc nečtu, ale když už ano, tak si rád přečtu fantasy knihu. Poslouchám Punk/Rock jako jsou například Simple Plan a Green Day.

BOUDÝ

Pro začátek by bylo asi nejlepší, abych se Vám představila. Někteří už mě určitě znají, protože jsem na této škole už třetím rokem. Jmenuji se Petra Badová a chodím do třídy 3.S. Do BZV jsem se přidala kvůli mému dlouhodobému přání jít na vysokou školu se zaměřením na žurnalistiku a doufám, že práce s časopisem by mi pomohla uskutečnit tento sen. Určitě mě moc baví práce s novinami, ráda píšu a díky časopisu se dozvídám i nové informace, které, abych pravdu řekla, bych chtěla vědět dříve než čtenáři. Připomíná mi to takovou menší „drbárnu“, jako když se dříve bavily starší dámy, vykloněné z oken, a říka-

ly si nejnovější informace. Mimo to, že jsem teď začala psát články, tak se hodně zajímám o své přátele. Trávím s nimi volný čas těmi nejrůznějšími způsoby. Jelikož patřím mezi obyvatele internátu, asi největší zábavou jsou nejrůznější hry jako Twister. Po náročném týdnu přijde vždy čas, kdy odjedu domů. Doma v Mostě trávím čas s přáteli, ale vychutnávám si také domácí pohodu s maminkou. Díváme se na staré české filmy a přirovnáváme se k postavám. Uprímně, knihy ráda nemám. Možná se najde jedna nebo dvě, které mě opravdu zaujaly, ale tím se asi chlubit nemůžu. Na stylu hudby mi určitě nezáleží. Ráda si poslechnu cokoli od nejstarších „fláků“ po dnešní hudbu - pokud to nejsou dechovky!

-Tahmed-

KWIQY odpovídá

Udělala jsem rozhovor s naší možná budoucí členkou redakce Bezevšeho Kristýnou Zárubovou (KWIQY), a to proto, že mě zaujaly její obrázky, které jsem zahlédla.

Co tě přimělo jít na tuto školu?

Školu našla kamarádka na internetu. Podaly jsme si přihlášku a jsme tu nakonec obě dvě.

Líbí se ti tady?

No, přežívám tu. Už pět let mám svůj sen udělat si maturitu a začít svůj život v USA.

Viděla jsem tvé obrázky, jak dlouho kreslíš?

Kreslím už od mala, ale naplno se tomu věnuji asi tři roky. Více obrázků mám na facebooku (Kwiqy Ian Salvatore).

Co nejraději kreslíš?

Nejvíce kreslím Anime obrázky, někdy si troufnu i na portréty, zatím se mi nejvíce povedla Avatarka a Alice Cullenová z Twilight.

Kreslíš své vlastní nápady nebo se necháváš něčím inspirovat?

Někdy se mi v hlavě zrodí nápad, který nakreslím, většinou se to týká animovaných postavíček. Jinak kreslím podle předloh a převážně pro kamarády.

Malý dodatek od Kwiqy.

Kdyby někdo měl zájem, tak se můžeme domluvit a ráda Vám něco nakreslím.

-Smíšek-

Vyhodnocení dotazníkového šetření mapujícího rizikové formy chování žáků naší školy

V září právě začínajícího školního roku proběhlo ve všech třídách školy dotazníkové šetření, jehož cílem bylo zmapovat výskyt nejběžnějších forem rizikového chování žáků naší školy.

Uskutečnilo se ve dnech 6. – 17. září 2010. Zúčastnilo se ho 85% žáků – formou jednoduchého dotazníku.

A TAKOVÉ JSOU VÝSLEDKY:

1. Pití alkoholu - 76% (146 žáků)
2. Kouření - 56,3% (108 žáků)
3. Netolismus (= závislost na PC) - 27% (52 žáků)
4. Konzumace marihuany - 24% (46 žáků)
5. Rasismus - 19,8% (38 žáků)
6. Rizikové sex. chování - 13,5% (26 žáků)
7. Záškoláctví - 13% (25 žáků)
8. Vandalismus - 10,4% (20 žáků)
9. Příslušnost či sympatizování se sektami - 9,9% (19 žáků)
10. Divácké násilí - 8,3% (16 žáků)
11. Agresivita (šikana) - 7,3% žáků (14 žáků)
12. Gambling - 7,3% - (14 žáků)
13. Sebepoškození - 6,8% (13 žáků)
14. Užívání nelegálních drog - 5,7% (11 žáků)
15. Krádeže - 5,7% (11 žáků)
16. Pohlavní zneužívání - 5,2% (10 žáků)
17. Anabolika - 5,2% (10 žáků)
18. Extremismus - 4,7% (9 žáků)
19. Domácí násilí - 4,2% (8 žáků)
20. Útěky - 3,6% (7 žáků)

Nejčastější formou rizikového chování je tedy konzumace alkoholu - 76% žáků, i když dotazník nerozlišuje, zda se jedná o pití ojedinělé, příležitostné či pravidelné. Umístění konzumace alkoholu odpovídá celkovému obrazu společnosti, kdy rodiče učí pít alkohol už i malé děti, alkohol nás od dětství provází na všech oslavách, je samozřejmou součástí každodenního života.

Na druhém místě - 56,3% - se umístilo kouření cigaret, zde bohužel bývá častější, že se jedná o kouření pravidelné, o již vzniklou závislost. Znamená to tedy, že škola má více než polovinu žáků, kteří kouří, nekuřáci jsou tu v menšině, a to je velmi závažné.

V minulosti se vždy na třetím místě objevovala konzumace marihuany, v letošním roce došlo ke změně, konzumaci marihuany přeskočil netolismus (závislost na PC - 27%) - tuto formu rizikového chování již nelze přehlédnout, či považovat za méně závažnou, i když je pravděpodobné, že u většiny respondentů ještě nejde o patologickou závislost.

Marihuany konzumuje 24% žáků, což je číslo také tradičně velmi vysoké.

Rizikové chování může ohrozit žáka i jeho okolí, proto je důležitá snaha, aby počet žáků s rizikovým chováním byl v naší škole co nejnižší, a současně, aby případné následky tohoto chování byly minimální.

školní metodička prevence
Bc. L. Obergruberová

Vždy, když začíná nový školní rok, já už od prázdnin vymyslím a plánuji, jaké různé zábavné a současně něčím přínosné aktivity nabídnu svým žákům na domově mládeže v jejich volném čase.

Malá úvaha o volném čase

Jakékoliv uskutečněné akci předchází velké množství práce - akci vymyslet, připravit na ni vše potřebné, naplánovat vhodný čas, vyvěsit na nástěnku, většinou ještě všem osobně říct, co a kdy se to vlastně koná, a motivovat pro účast. Navíc lety získaná zkušenost velí - ještě těsně před akcí všechny znovu osobně oslovit, že právě teď, za pár minut to začíná, neboť mnozí sice plánovali účast, ale nějak zapoměli na čas. Tak trochu mě vždycky zamrzí odpovědi žáků, že se chtějí přijít, ale teď se zrovna musí učit, nebo jsou zrovna příliš líní apod., a tak tedy příště... (Nic proti učení, ale vždyť si stačilo trochu lépe zorganizovat svůj čas.)

Někdy mi přijde trochu líto, že kvůli malému počtu účastníků, se jinak kvalitní akce nemohla konat. Snažím se vycházet maximálně vstříc zájmu žáků. V závěru letošního roku proběhla anketa, ve které obyvatelé intru mohli označit ty akce, které již znají a o něž mají zájem, a současně připsat vlastní typy a návrhy. Kolik bylo typů, návrhů? Jeden!!!

Ale o tomhle jsem vlastně vůbec psát nechtěla, nebudu si naříkat, jde o volný čas každého žáka, jeho účast na čemkoliv je dobrovolná - a v tom spočívá umění mě, pedagoga volného času - vymyslet, nabídnout (= dobře motivovat) a organizovat takové aktivity, kterých se žáci rádi a v hojném počtu zúčastní, a pokud to neumím, nemám na svém místě co dělat. Zamyslet jsem se původně chtěla nad volným časem jako takovým a jeho hodnotou.

Co je to volný čas? Odborná definice zní: „Je to čas, ve kterém se mohu svobodně rozhodnout, co budu dělat.“

Ale v čem je hodnota volného času, co vše by měl člověku do života přinést? Opět si vypočítám odbornou teorii:

1. Odpočinek = obnovení psychických a fyzických sil (a následně zlepšení pracovního výkonu)
2. Zábavu, radost, a tím i ochranu v psychicky náročných životních situacích (Naskytá se otázka - zdrojem radosti může být pro někoho rodina a práce - nestačí to? Ne, nestačí!!! Rodina i práce mohou být sice zdrojem radosti, ale současně mohou přinášet a většinou i přinášejí vekou starost. Koníčky, zájmy jsou jediným jistým zdrojem radosti, který nám zůstane vždy, když ve zbývajících dvou oblastech života nastanou problémy.)

3. Seberozvoj - rozvoj profesní, sociální, tělesný, rozvoj rozumu, citu, vůle... (Důležitý je také rozdíl mezi aktivně a pasivně stráveným volným časem. Při aktivním trávení musím investovat námahu, soustředění, energii, aby mohlo dojít k vyplavení záporných emocí a navození emocí kladných.)

Celkově: kvalitně strávený volný čas přináší člověku vše výše uvedené a umožňuje prožít lepšího života. Tolik teorie.

Jak tráví z tohoto pohledu svůj volný čas žáci bydlící na DM? Umí ho trávit kvalitně?

Naším žákům nejděle v půl třetí končí škola, odborný výcvik ještě dříve, a do večera již moc povinností nemají. Trochu se připravit do školy, někdy něco málo uklidit, zařadit pár osobních věcí. Zbývající čas až do doby, než jdou spát, je tedy jejich volný čas. Co v něm dělají? Jdou ven s kamarády, posedět do hospůdky, hrají hry či sledují filmy či se jinak baví na PC, ale nejčastěji se bohužel NUDÍ. Jen velmi málo z nich má nějaké zájmy, koníčky, kterým by se pravidelně věnovali. Přitom by tak rádi, ale vždy jsou nějaké zdánlivě objektivní důvody, proč to nejde (není čas, nejsou peníze, něco by rádi, ale vlastně nevědí co, jsou unavení, jsou líní, je to velká námaha, museli by přemýšlet, plánovat předem, v malém městě nejsou ty správné možnosti, oni sami chtějí, ale kamarádi nechťejí...) A tak se nudí, promarní tři až pět roků svého života na intru, svého volného času „nicneděláním“, nudou. (A doma, o víkendech i prázdninách to bývá podobné.) Nenudit se na intru ani později v životě, vyžaduje nalézt si svůj způsob seberealizace, nalézt si své hobby, být aktivní, plánovat, přemýšlet, vydat ze sebe námahu, která následně přinese uspokojení a radost a pocit, že se má člověk vždycky v životě na co těšit...

Kdo si z mládí nepřinese vypracovaného koníčka, bude se muset moc v životě snažit, aby si ho vytvořil, bude-li se chtít vyhnout tomu, aby se nestal otráveným, zatrpklým, vyhořelým člověkem.

Nuda je totiž taková malá smrt zaživa, vede spolehlivě ke stárnutí, a tak se mnozí stávají v tomto smyslu starými už v mládí...

Moc vám všem, mým holkám a klukům na intru přeji, abyste se toto „umění žít“ včas naučili a prožili díky němu plnohodnotný život. Já i ostatní moje kolegyně vám na našem domově mládeže budeme maximálně nápomocné, ale nejvíce to záleží na vás samotných....

vychovatelka Lenka Obergruberová

Použitá literatura:

J. Pávková a kolektiv: Pedagogika volného času (Portál, 1999)

M. Plzák: Dospělým vstup zakázán (SPN 1998)

Kresba: -Andrew-

MAG '10

Maturitní generálka na naší škole proběhla ve dnech 11., 12. a 13. října. Studenti 4. S si tak mohli nanečisto vyzkoušet, co je čeká naostro. A co bylo cílem generálky? Ověřit funkčnost a spolehlivost systému organizačního a logistického zabezpečení společné části, připravenost pedagogických pracovníků pro výkon funkce školního maturitního komisaře, zadavatele zkoušek a hodnotitele písemných prací a poskytnout školám, jejich vedoucím pracovníkům, učitelům a zejména žákům praktické informace potřebné pro kvalifikovanou a pokud možno bezrizikovou volbu maturitní zkoušky a pro případné přijetí některých opatření, která rizika možného neúspěchu zmírní. Bylo krásné sledovat všechny zapojené žáky, učitele a pana ředitele. Jak rozkošně působili připravení zadavatelé, kteří vešli do ředitelny

s občanským průkazem, aby se mohli prokázat. Dokonce nezapomněli na doporučované nůžky, kterými pak v učebně mohli lépe rozpárat fólii, která chránila balíček se zadáním zkoušky.

Všichni žáci 4. S si zvolili základní úroveň obtížnosti (ZÚ) z českého jazyka a matematiky, z cizích jazyků pak většina volila opět ZÚ, pouze jeden žák vyšší úroveň obtížnosti (VÚ) z angličtiny a jeden žák VÚ z němčiny. Nutno říci, že nikdo z žáků generálku neznevažil a nesabotoval odevzdáním prázdného záznamového archu. Stalo se sice, že jeden žák neprospěl z češtiny z důvodu použití nevhodné psací potřeby (povolena byla pouze modrá nebo černá propisovací tužka, žák psal gelovým perem) a dva žáci byli vyloučeni ze zkoušky z cizího jazyka pro pozdní příchod, avšak ostatní přistoupili ke zkoušce zodpovědně. Byli si vědomi, že je to šance uspět u ostré maturity lépe. Kéž se tak na jaře stane. Hodně štěstí!

-ŠA-

MAG '10 aneb jak se vám líbila „generálka“?

Nedávno se na naší škole škola konala maturitní generální zkouška. Všichni žáci čtvrtého ročníku měli možnost vyzkoušet si maturitu nanečisto. Četla jsem článek o výsledcích na www.novinky.cz, kde jsem zjistila, že nemalá část ze všech žáků v celé České republice test bojkotovala. Doufám, že naši spolužáci nepatřili mezi ně. Zatím, co jsem slyšela, lidé maturitu nanečisto udělali. Doufám, že tomu bylo u všech. Nicméně vám všem přeji hodně štěstí, abyste zvládli tu opravdovou maturitu ještě lépe než tu nanečisto. Trochu vám závidím, měli jste možnost si maturitu vyzkoušet. My už takové štěstí mít nebudeme. Odbočme tedy od mého povídání zpět k otázce. Jak se vám tedy „generálka“ líbila?...

„Mohlo to být lépe připravené. Normální maturita je normální maturita. Ta státní se mi nelíbí.“

Karel (neboli Karolína)

„Byla v pohodě, bylo to lehké, ale nedořešené, a to z hodně důvodů, třeba nelze během zkoušky odejít na toaletu a podobné věci.“

Krtek

„Nevím. Bylo to dobré, ale učitelé měli špatné informace o povolených pomůckách. Kdybych neprospěla, tak bych řekla, jaká to byla hloupost, ale prospěla jsem.“

Neznámá 123

„Bylo to na houby. Byly tam i otázky, které jsme nikdy neviděli. Vůbec se nedivím, že tolik lidí zkoušku neudělalo.“

Martá

„Jsem maximálně vystresován, mám velké obavy, jestli dopadnu špatně...“ (Pozn. redakce: čtenář asi ironii neodhalí, žák prospěl u maturitní generálky jako jeden z nejlepších.)

Boris

„Myslím, že proběhla trošku chaoticky.“ Mám na mysli dodatečné poskytnutí matematicko-fyzikálních tabulek a pravítek jako povolených

pomůček nebo zmatky z odcházením nebo neodcházením před vypršením časového limitu.“

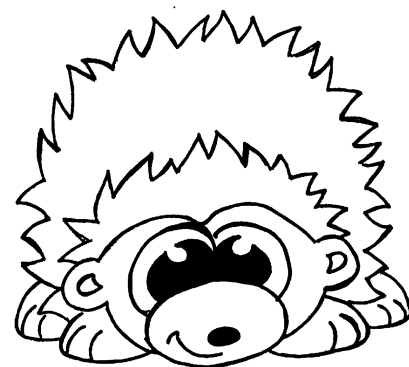
Kuba

„Nebyl jsem tam!“

Honza

(Pozn. redakce: Honza se domníval, že je dotazován na generálku na ples, která se vůbec neuskutečnila! Na maturitní generálce byl. Co byste chtěli po člověku, který sotva ráno vstane, už má za zadkem novináře...!)

-MišCA-

Kresba: -Andrew-

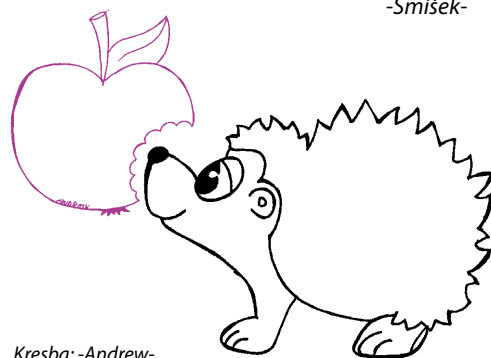
LÉTO A ŘEKY

Jak krásný koníček je vodáctví, stále pohoda, všichni jsou přátelští.

Letos jsem byla opět na vodě na řece Vltavě a z mého pohledu se nám počasí moc nevydařilo. První dny bylo krásně tak akorát do plavek, mohli jsme se natatlat opalovacím krémem a chytat sluneční paprsky. Pak už nám počasí nepříšlo. Ale i tak jsme si to nesmírně užili a já bych se tu chtěla pokusit porovnat řeku Ohři a Vltavu, které jsem sjížděla.

Každá řeka má svou krásu. Někdo ale jde jen za vzrušeným sjížděním jezů a pokouší osud, jestli se „cvakne“ nebo projede a bude suchý. Někdo miluje pro změnu peřeje, u kterých se taky rozbuší srdce, nikdo neví, jestli se včas vyhne nebo nevyhne kamenům schovaným pod vlnami. A proto je každá řeka jiná. Na Ohři jsem zajela jen pár jezů, zato si myslím, že tam byly bouřlivější peřeje. Naopak na Vltavě byly peřeje poměrně hračka, připadaly mi klidné, zato jezů bylo víc než dost. Ale jestli jsou jezy nebo přeje, mi bylo jedno. Hlavní pro mě byla parta, se kterou jsem tam byla. V životě bych nejela sama na vodu, protože bych tam nikdy nezažila tolik srandy jako třeba letos. Jestli přšelo nebo ne, nikoho nezajímalo. Někdo vždy přišel s bláznivým nápadem. Například kamarád Pavel navrhl oblíknout si vesty a nechat se unášet proudem, a tak jsme to zkusili. Sice přšelo, ale nám to nevadilo, postupně jsme začali dělat vláčky a další blbůstky. A dokud jsme nebyli modří, tak jsme nevyšli. Proto si myslím, že ačkoli jsem psala, že se budu snažit porovnat tyto dvě řeky, tak z mého pohledu si myslím, že je to zbytečné, protože sranda se dá zažít i na té nejnudnější řece. A čím větší parta, tím je to lepší. Takže Vodákům Ahoooooooooo.

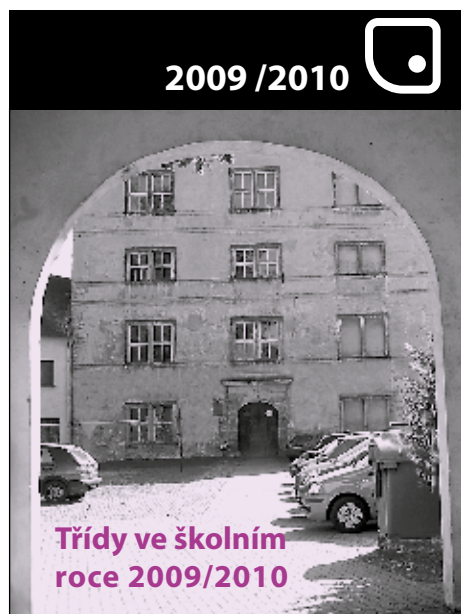
-Smíšek-

Kresba: -Andrew-

2009 / 2010

Třídy ve školním roce 2009/2010

POVODNĚ A DOMOV MLÁDEŽE

Dobrý den, paní vychovatelko, chtěly bychom se ze ptat, jak došlo k tomu, že jste umožnili lidem zasaženým povodní ubytování na DM?

Kolem 8. srpna několik dní nepřetržitě pršelo tak silně, že došlo i u nás v Rumburku k velké povodni. Pro mě přijeli z městského úřadu s velkou prosbou ubytovat lidi, kteří byli nuceni urychleně opustit své domovy. V této chvíli ještě nikdo netušil, kolik jich bude.

Jak to probíhalo v praxi?

Bylo úžasné, jak se organizačně vše zvládlo. Připravila jsem narychlo volné pokoje, naneštěstí současně na DM probíhaly opravy a malování. V jednom pokoji jsme zajistili ubytování pro štáb a pak postupně ubytovávali lidi, které řidiči přiváželi.

Bylo hodně lidí zasaženo povodněmi?

Ano, ale postupně se všichni ubytovali u svých známých a příbuzných. Na DM zůstala jedna paní s pejskem a rodina s malými dětmi – nej-

mladšímu bylo 9 měsíců. Tito lidé přišli z holýma rukama. Neměli základní výbavu, oblečení, jídlo ani pítí. Z domu odešli na poslední chvíli. Bylo třeba se o ně naprosto ve všem postarat. Musím tady zmínit výbornou práci žen ze sociálního odboru MěÚ Rumburk.

Pomohl Vám někdo další ze školy?

V takové situaci by určitě pomohl každý, ale všichni byli mimo Rumburk. Organizační věci jsem zvládla i za pomoci své rodiny. S ženami z MěÚ jsme vše perfektně zorganizovali. Já jsem pak spíše „z hlediska své profese“ viděla potřebu rozptýlit děti hrou. Nabídla jsem jim hry, papíry, pastelky apod.

Jak dlouho toto ubytování trvalo?

Po několik dnů než MěÚ přichystal pro rodiny náhradní byty.

Paní Trejtnarová odpověděla trošku skromně na to, jak moc pomáhala postiženým lidem. Nejen, že o své dovolené pomáhala psychicky, ale i fyzicky, starala se, aby se měli co nejlépe. My paní vychovatelce moc děkujeme, všichni!

Boudý + Modelka

Česká Lípa

Povodeň v České Lípě postihla několik desítek domů. Vytrvalý déšť přinesl do města 2. povodňový stupeň. Řeka Ploučnice, která protéká městem, měla okrajový povodňový stupeň 3.

Hasiči čerpali vodu ze zaplavených sklepů, stavěli protipovodňové zábrany a monitorovali vodní toky, stavěli protipovodňové zábrany z pytlů s pískem a pomáhali odčerpávat vodu ze zaplavených sklepů rodinných i bytových domů. Situace se uklidnila asi po týdnu.

-Chucky-

O letošních prázdninách zasáhly opět povodně, a to i město Českou Kamenici
Narozdíl od minulých povodní letos nadrobily větší škody. Rozvodněná řeka trhala zábradlí na břehu, vytopila pár rodinných domů a jeden most poblíž bývalé továrny Benar téměř zničila.

-Dave-

Lipová, Vilémov a Mikulášovice

Letošní rok se snad každého nějak dotkly, ať už přímo či nepřímo, povodně. Na některých místech se také neukázaly poprvé. Jedním z takových míst nedaleko odsud je obec Lipová. Její potok prošel rekonstrukcí a byl esteticky upraven. Ovšem touto úpravou se také významně zmenšilo koryto a voda neměla jak a kudy odtékat. Navíc potok sice byl opraven, ovšem mosty k němu nebyly uzpůsobeny, takže voda neměla čím a ani jak pokračovat ve své cestě. Povodně v podstatě byly nevyhnutelné, i když v Lipové nebyly již dlouhou řadu let.

nachází přímo nad městem Mikulášovice, ve kterém také zuřily povodně velmi silně, bylo jasné, že bude zasažen také a také zasažen byl, a to opravdu hodně.

Do Vilémova přitéká potok z Mikulášovic, který byl tak rozvodněn, že celé silnice mu byla malá už v Mikulášovicích, takže si dokážete představit, co to udělalo s Vilémovem. Jeden člověk se tam dokonce málem utopil, a tak byl Vilémov evakuován do místní školní tělocvičny.

Povodně v Mikulášovicích byly opravdu silné. Dokonce byly odříznuty od světa. Do Mikulášovic se dalo dostat až v pozdních večerních hodinách. Potok byl na některých místech tak rozvodněn, že i na silnici bylo obrovské

První vlna povodní přišla na začátku léta minulého roku. Sotva se obyvatelé Lipové vzpamatovali, další vlna přišla letos 7. srpna. Některé domy byly opět vyplavené, ale někteří se na tuto přírodní pohromu dokázali včas připravit. Jenže Lipová byla jen jednou z mnoha obcí, které postihla tato pohroma.

Další obcí, která byla zasažena, byl Vilémov, který byl doslova odříznut od světa. Jelikož je položen níže než Lipová a shodou okolností se

množství vody. Koupaliště se spojilo s nedalekým rybníčkem a poslalo tak masivní vlnu vody do Mikulášovic, které byly už tak dost pod vodou.

Voda vyplavila několik domů, zničila obrovské množství zahrad, ale naštěstí došlo jen k újmě na majetku a nikoliv na životech. Tisíceletá voda se nám snad v dalších letech vyhne a nezasáhne tak ničivě jako letošní rok.

-Tahmed-

O povodních Honzou Daitlem

V souvislosti s nedávnými povodněmi se naše redakce rozhodla vyzpovídat Jana Daitla ze 4. S, abychom taky věděli, jak to vypadalo z pohledu hasičů, neboť Honza je ze zásahové jednotky SDH (sboru dobrovolných hasičů) v Rumburku.

Kdy byla vyhlášena pohotovost a kdy zavolali tebe?

Bylo to 7. srpna, kdy jsme měli mít soutěž v požárním útoku „Naruby“, což je jedno kolo ze šesti v soutěži pro dospělé. Vše bylo připraveno na Strážném vrchu, a když dorazily ostatní sbory, odsouhlasil se jiný termín - 2. října kvůli velkému dešti. Všichni souhlasili a rozdělalo se sezení v hasičské zbrojnici. Jenže asi po půl hodině přišel první hovor, že je moc vody a byl vyhlášen 1. stupeň povodňové aktivity na Mandavě, bylo to mezi 9. a 10. hodinou dopoledne.

Jaký stupeň povodňové aktivity byl vyhlášen v Rumburku?

V Rumburku byl vyhlášen 3. stupeň povodňové aktivity.

Jak dlouho jste byli v pohotovosti?

Byli jsme v pohotovosti, dokud Mandava neklesla pod 1. stupeň povodňové aktivity, a to bylo v průběhu noci. A pak už jsme jen čerpali vodu a odstraňovali škody. Přibližně to trvalo 24 hodin.

Jakými způsoby jste pomáhali lidem?

Byly to způsoby jako při každých povodních. Zachraňovali jsme lidi z jejich zatopených obydlí buď pomocí člunu nebo přes natažené lano a ručně. Helikoptéra tu nebyla díky bohu potřeba. Osobně jsem pomáhal jedné rodině se třemi dětmi z Jindřichova a starší paní. To bylo toho 7. srpna. Ten den jsme skončili krátce před půlnocí. Druhý den jsme udělali týmy a jezdili tam, kde nás lidé potřebovali. Převážně jsme čerpali vodu ze sklepů a pomáhali s odklizením naplavenin. Čerpali jsme areál rumburských sléváren skoro celé odpoledne, takže to byla obrovská námaha.

Máš nějakou zajímavost z povodní?

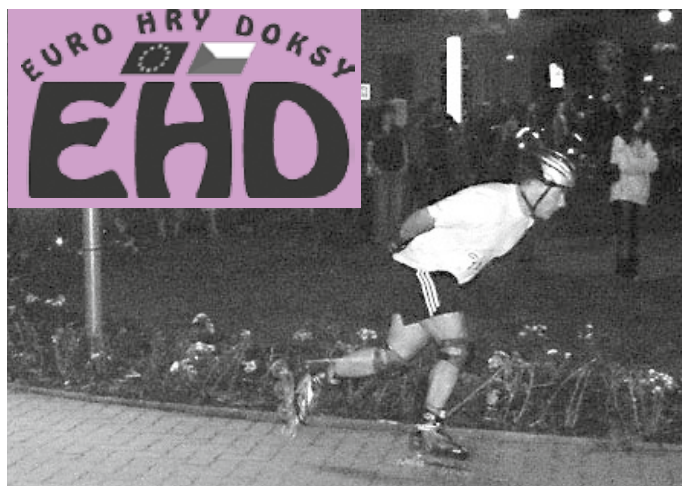
Zajímavost? Nevím, bylo to celé pro mě jedna velká zajímavost, protože jsem to na vlastní oči nikdy neviděl, jen v televizi. Ten pocit, když někoho zachráníte, se nedá popsat. A ani to, než dorazí na místo samotný záchránář, který se uvázaný na laně brodí ledovou vodou, a ta má obrovskou sílu. Uvědomil jsem si až později, co všechno se mohlo stát, kdyby mi uklouzla noha nebo se uvolnil uzel na laně, prostě hodně věcí. Byl to velký nápor na psychiku jak nás, hasičů, tak všech postižených.

Jak, bys zhodnotil vaši práci při povodních?

Dostalo se nám poděkování od města Rumburk. Říkali nám, že lepší „bandu“ by jen těžko hledali. Že profesionalita, se kterou jsme prováděli zásahy a pomoc, se rovná profesionálně lidí, kteří to dělají častěji než my. Při těch třech dnech mi to vůbec nepřišlo, všude vládlo hrozný chaos, ale zvládlo se to bravurně. Jsem hrdý na to, že jsem mohl pomáhat. Pokud se chce podívat na fotky i video z povodní, koukněte na www.hasicirumburk.cz.

-Lorenzo-

Tradičního sportovního klání odvážných až hazardujících šestičlenných družstev při již sedmém ročníku EURO HER v Doksech se za Polygrafku zúčastnili Jirkové Stránský a Malypetr, Martinové Macek a Štěpánek, Ladislav Šabata a nutný ženský element zastupovala Pavlína Malypetrová. Děkujeme za vzornou reprezentaci školy a posunutí výkonu za hranici možností.

-iša-

Konečné pořadí po 16 disciplínách - 99 soutěžících družstev (kopaná, stolní tenis, plavání, nohejbal, lukostřelba, cyklistika, inline, beach volejbal, jungle creek, cyklistika - časovka, rafty, kuželky, bungee running, orientační běh, horolezecká stěna, biatlon)

1. Laktát - VSK FTVS Praha	1348 bodů
2. SALTO Doksy	1285.5
3. Lovci Plejtváků	1275.5
4. VO2 - VSK FTVS Praha	1274
5. MAMIRA	1261.5
25. POLYGRAFKA	1031.5
31. Dědci nerudní	954.5 (tradiční rumburský rival)
99. Berušky	214.5

Bližší informace na www.ehd.doksy.cz

Nafotil a stránku garficky připravil L. Šabata

ANDĚL S VŮNÍ JAHOD

čtení na pokračování

Anotace: *Ona ho milovala a on jí řekl: „Budme kamarádi.“ On ji miloval ona mu řekla: „Jsem ráda, že jsme kamarádi.“ Věděli, že spolu nemůžou žít, ale bez sebe taky ne.*

Spadla na kolena, celá se třásla, její tvář se třpytila jako by byla z diamantů, ale tomu tak nebylo. Z očí se jí na povrch bledé kůže draly slzy. Každá nová slza mne bolela, jako kdyby mě za každou slzu někdo bodl přímo do srdce. „Promiň, ale tohle je pro nás oba nejlepší. Brekem nic nedokážeš,“ řekl jsem nejhnusnějším tónem, jaký jsem v tu chvíli dokázal ze svého nitra dostat, nic se nezměnilo, plakala dál. Nemohl jsem se na to dívat. „Vstaň!“ rozkázal jsem jí, ale ona jen dál seděla a plakala. Došel jsem k ní a zvedl ji, v tuhle chvíli byla tak křehká, celá se třásla. Měl jsem nutkání ji pevně obejmout a utěšovat, ale ne, nesmím. „Budeme kamarádi, nechci tě jako kamarádku ztratit!“ řekl jsem něco, co jsem ani sám nechtěl, mé srdce nechtělo, ale hlava to viděla jako nejlepší východisko. Chtěl jsem vědět, co dělá, jak se má. Chtěl jsem vědět všechno, chtěl jsem ji, ale nešlo to. Podívala se na mě a já viděl ty zatopené modré oči, jak se na mne dívají. Neviděl jsem nic jiného než bolest, žádnou nenávisť, jen bolest. Čekal jsem, co mi na to odpoví. Dlouho bylo ticho a měl jsem být za to rád, ale já chtěl odpověď. „Hm?“ usmál jsem se a hodil hlavu mírně na bok. Když viděla můj úsměv její oči se znovu zalily slzami. „Dobře, budeme kamarádi.“ I když jsem chtěl tuhle odpověď slyšet, stejně mě to bolelo, usmál jsem se na ní a setřel jí z obličeje slzy. „Pojď, odvedu tě domů.“ Vzal jsem ji za ruku, byla ledová jako led a tak křehká, bál jsem se ji stisknout silněji. Šli jsme parkem, z deseti světél, co mělo svítit, svítily tak tři a to dělalo příjemné přitímtí. Šla za mnou, šourala nohy po zemi, musela být unavená po takovém silném pláči. Došli jsme k jejímu bytu, měl jsem své klíče, a tak jsem odemkl. Otočil jsem se na ni a viděl, že těch pět pater nevyjde. Dal jsem si klíče do kapsy a vzal ji do náručí, jako by nic nevážila. Nevzpírala se, na to byla už moc unavená. Jak jsem ji nesl, její dlouhé vlasy se dotýkaly mé paže, byly tak jemné jako hedvábní. Pamatuji si, že krásně voněly po jahodách, musím tyhle myšlenky vyhnat z hlavy! Vynesl jsem ji do pátého patra, postavil jsem ji na zem a začal hledat klíče. Jemně se o mě opřela, ucítil jsem její krásnou vůni, rychle jsem odemkl a vzal ji do náruče. Nepotřeboval jsem rozsvěcet, tenhle byt si pamatuji nazpaměť. Donesl jsem ji do postele a položil jsem ji, ucítil jsem sameťové povlečení, v kterém jsem se tak rád válel, bylo stejně jemné jako její kůže. Celý byt byl jí provoněný, musím odsud pryč. „Tak já půjdu, dobrou...“ popřál jsem mile, neodpověděla, jen se schoukla do klubička a začala se třást. Pravda, bylo tu celkem chladno, zavřel jsem okno a ji jsem přikryl. Potom jsem odešel domů. Celou cestu jsem se snažil nevrátit se zpět. Nakonec

jsem dorazil i já domů. Dlouho do noci jsem byl vzhůru a plakal. Jako by chlapi nesměli plakat, mám na to právo. Když už mě oči začaly pálit, zavřel jsem je a usnul. Druhý den jsem jí chtěl napsat SMS – jsi v pořádku? Ale neudělal jsem tak. Měsíc se mi neozvala, tak jsem se šel za ní podívat. Vyšel jsem těch nechutných pět pater jako tenkrát, došel jsem k jejím dveřím, ještě chvíli jsem přemýšlel, jestli mám zazvonit nebo ne a nakonec jsem zazvonil. Nahodil jsem milý a přátelský úsměv. Dveře se začaly otevírat a já se těšil, že jí konečně znovu uvidím. Jenže místo blondátého anděla tam stála cizí žena, nikdy jsem ji neviděl. „Vy asi hledáte původní majitelku, takovou blondýnku, že?“ optala se, jako by to na mě viděla. Asi jsem se musel dost blbě tvářit. „Ano!“ odpověděl jsem tónem překvapení. Chvilí se zamyslela. „No, už tu týden nebydlí a novou adresu tu neza nechala.“ řekla se soucitem. „Děkuji,“ řekl jsem zdvořile, otočil jsem se a vyšel na ulici. Tohle přece kamarádi nedělají, aby zmizeli. No, třeba se potřebuje uklidnit a pak se mi ozve, myslel jsem si naivně.

Koukl jsem se na všechny. „Ne, nikam nejdu!“ Podívali se našťavaně. „Sakra, pojď s námi, co ti to udělá?“ zeptali se. „No, nic.“ zkonstatoval jsem. „Tak vidíš!“ řekli nadšeně, teď bylo jasné, že budu muset jít. Zamyslel jsem se: „No dobře a kde to je?“ Napsali mi na kousek papírku adresu akce. „A co tam všechno bude?“ zeptal jsem se. „No, přednášky, promítání a hlavně lidi.“ Pokývl jsem a šel domů. Je to dlouho, co jsem nebyl na žádné akci, aspoň se odreaguju, takhle stejně jen sedím a myslím na ni, co se s ní stalo. Rozhlídl jsem se kolem sebe, jdu zase tím parkem, kde jsem jí před rokem a naposledy viděl. Trochu jsem zrychlil, tohle místo mi připomíná něco, na co se snažím už dobu zapomenout. Došel jsem domů a začal si balit na akci. Zabalil jsem si nepotřebnější věci a šel spát. Ráno jsem si dal vydatnou snídani, udělal ještě nějakou práci na počítači a šel na metro, kde jsem se setkal i s ostatními. Je to hrstka lidí, které považuju za přátele, a kteří se nešťourají v mé minulosti a ji mi nepřipomínají, i když o ní vědí. Nastoupili jsme, jeli jsme skoro půl hodiny a ještě jsme se stavili na kafe. Když jsme tam dorazili, zapsali jsme se, zaplatili a šli se ubytovat do místnosti. Když jsme se zabydleli, část šla na promítání a druhá část na přednášku ale já se jen tak toulal chodbami budovy. Našel jsem takové zákoutí, kde byla tma, posadil jsem se tam na schody. Měla ráda tmu. Ani nevím proč, ale vždy, když byla ve tmě, zářila, jako kdyby byla kouzelná bytost. Proč ji nemůžu vyhnat z hlavy? Po hodině hledění do tmy jsem šel na nějaké promítání a později na přednášku, všechno se mi líbilo, začal jsem být utahaný, a tak jsem si šel nahoru do pokoje lehnout. Vešel jsem do místnosti a ucítil jsem krásnou vůni, vůni jahod. Zvedl jsem hlavu a uviděl jsem anděla klečícího na zemi. Jedla jahody, byla to ona. Neviděl jsem, jestli to je jeden z mnoha předludů, nebo jestli to je skutečnost. Vlasy jí stékaly po zádech jako zlaté pramínky, zlaté řeky a končily až na zemi. Dívala se na mě těma krásnýma modrýma oči-

ma, dívala se tak šťastně, proč? Usmála se na mne. „Dáš si jahodu?“ Nebylo třeba se zdravít, poznala mne hned. Zase vůně jahod, dohání mě k šílenství, ale jsem neskonale šťastný, že ji vidím. Došel jsem k ní a sedl si k ní. „Rád si dám,“ vzal jsem si z její ruky nabízenou jahodu a pomalu ji snědl. Byla tak sladká, dívala se na mě, usmívala se a měla celou pusku od jahod. Neviděl jsem, co mám říkat, byl jsem zmatený, chtěl jsem ji políbit a jahody z pusy jí tím sníst, pamatuju si její jahodové polibky, pak jsem si uvědomil, co vlastně mezi námi je – kamarádství. Naklonil jsem se blíže k ní. „No a jak se máš?“ Natáhl jsem ruku k ní a setřel jí jahody z jejích rtů, byly tak jemné a červené od jahod. Usmála se: „Hezky,“ řekla roztomile a snědla další jahodu. Mezitím já si olízl jahodové části z prstů. Dali jsme se do řeči a bavili se o naprostých hloupostech jako dřív. Smála se a já rád poslouchal její smích. Večer se začal blížit k půlnoci, najednou se rychle zvedla a rozeběhla se k oknu: „Jééé!“ řekla tiše, ale radostně, vzhlížela k nebi. Došel jsem k ní a stoupl si za ni, protože okna byla dost úzká. Koukal jsem přes ni, nebe bylo poseto hvězdami, jako by je tam někdo rozsypl tak, jako se sype cukr na dorty. Bylo jich nespočet a byly krásně vidět, nádherná půlnoční obloha. Hvězdy, na které koukala, se jí odrážely v krásných modrých očích. „Koukej!“ ukázala na hvězdu, která právě padala, krásně se u toho usmívala, jako by tu oblohu milovala. Chtěl jsem ji taky vidět, a tak jsem se na ni mírně přitlačil, abych se mohl vyklonit trochu víc, ucítil jsem její křehké teplé tělo a ucítil vůni jejího těla, ucítil jsem jahody. Chvilku jsme pozorovali oblohu, hvězd padalo strašně moc, bylo to krásné. Dívání jsme se už skoro hodinu, nepotřebovali jsme slova, ten pohled na oblohu nám stačil. Otočila se ke mně a unaveně si promnula oči. „Asi bych měla jít spát,“ řekla rozumně a obešla mě, zamířila ke dveřím. Dívání jsem se pak odchází, nedokázal jsem to, vzal jsem spacák, doběhl jsem ji a chytl jsem ji za ruku. Ruku v ruce jsme se rozeběhli k jednomu kumbálu tady v budově. Nechápala mou reakci, ale nevzpírala se. Možná proto, že byla hodně unavená. Když jsme dorazili na místo otevřel jsem a zamkl jsem nás zevnitř, koukala na mne nechápavým obličejem. Chvilku jsem se vydýchával, pak jsem dal spací pytel na zíněnku co tam ležela a otočil jsem se k ní. Podíval jsem se do jejích krásných očí a viděl zmatený pohled. Chytl jsem jí za úzký pas a přitiskl jsem si jí k sobě, zase jsem jí cítil, její nádherné tělo, jí samotnou, cítil jsem, jak jí bije zrychlené srdce. V obou z nás byla vášeň a chtíč, díval jsem se na ní stačilo mi, že je u mě a že se na ní můžu dívat. Ne, nestačilo! Chtěla něco říct, ale já jí velice vášnivě políbil a její slova se ztratila v našem polibku. Z jejích rtů jsem přešel na její šíji, zaklonila hlavu a já jí odhrnul vlasy. Byly tak jemné a nádherně se třpytily, ač v místnosti nebylo moc světla, jen pár měsíčních paprsků se k nám dostalo.

-Yume-

Dokončení příště

Letos jsem se už podruhé zúčastnila devátého ročníku tohoto výborného festivalu, konaného každý rok první sobotu v červnu a na který jezdí kapely, které mají co dočinění buď přímo s Úvaly nebo s kapelou Divokej Bill, jež tento festival pořádá.

Tentokrát rok jsme z České Lípy s kamarádkou vyrazily už v půl deváté ráno, protože jsme tam měly být chvíli po jedenácté. Ale to bychom nebyly my, aby nás na cestě nezastihl nějaký problém, takže při přestupování v Kolíně na rychlík Pardubice - Praha měl tento vlak čtyřicet minut zpoždění. Do Úval jsme se dostaly skoro s hodinovým skluzem. V poledne jsme si postavily stan a hledaly zbytek naší party. Našly jsme je v pizzerii a tam jsme potkaly i zpěváka kapely Divokej Bill Vaška Bláhu, který pořád jezdil na čtyřkolce. Po vstupu do areálu, do kterého se mělo pouštět už v jednu hodinu po poledni a pouštělo se až v půl druhé (ztracené klíče), jsme se přesunuly hned k malému podiu, které se letos nacházelo před hospodou U Špinavců a kde začínala místní mladá kapela Zpětná Vazba. Na tu jsme se těšily. Po koncertě jsme se přesunuly před hlavní pódium, kde měla hrát The Cornflakes a po nich jsme se těšily na kapelu Five o'clock tea, hrající hip hop. Pak jsme se konečně dočkaly jedné z nejlepších českých punkových kapel Mandrage, ta loni na podzim vydala své nové CD s názvem Hledá se žena a na dubnovém turné hledala ženu, která po hlasování lidí na internetu prožije víkend s kapelou. Na pátém místě nakonec skončila jedna od nás z party. Po nich pak hrála kapela Mothers Angels a slovenští slavíci Horkýže Slíže. Lidé začali pogovat. Na druhé pódium jsme se byly podívat jen na chvíli na začátek, protože tam nehrály zajímavé kapely. Když se začalo konečně ochlazovat, dočkaly jsme se místní oblíbené kapely Medvěď 009, jenž v současné době připravuje své nové CD, které nejspíš ponese název Srnka do lesa nepatří. Při jejich zvukovce, když přišel na pódium nejmladší z kapely Jan Štrup, jsme celá parta zařvaly: „Modelka!“ a kapela hned věděla, že tam jsme a přišla se s námi pozdravit. Po nich vystoupila kapela Vypsaná fixa s oslavencem Márdym. Objevila se televize Očko a natáčela z tohoto festivalu reportáž, ve které jsem se objevila na pár vteřin. V deset čtyřicet přišel zlatý hřeb večera, kapela Divokej Bill, na kterou se všichni těšili. Hráli známé staré pecky jako je Dávno, Bohužel a Alkohol (nesmí chybět), ale i písničky z nového alba (vyšlo 11. 11. 2009), které tam už po několikáté pokřtili, protože ho podle jejich slov nemají pokřtěné doma v Úvalech. V jedné písničce Mrtvej

Brouk zavzpomínali na svého kamaráda Mártvyho, který se bohužel už letos nemohl zúčastnit, protože spáchal sebevraždu. Po koncertě jsme si šli popovídat s kluky s Medvěďů a potom nás Jack z DB dostal i bez VIP lístků do backstage, kde jsme ale moc dlouho nepobýly, protože se uklízelo všude okolo, a tak jsme se přesunuly se zbytkem kapel, co tam zůstaly, do hospůdky U Špinavců, kde jsme vydržely do čtyř do rána a dokážete si představit, jak to dopadlo...

V neděli jsme odjízďely v půl jedenácté a dorazily jsme až ve čtyři, ale i přes únavu z předešlé noci a z cesty jsme všem vyprávěly zážitky a všechno okolo. Příští rok už se moc těším na 4. června, kdy se bude konat už dvacátý ročník a já se opět zúčastním. Kdyby měl někdo zájem o videa z tohoto super festivalu, jsou buď u Suknisek, Jazzovababa, Herryb nebo u vercaDB na youtube.com.

M. Volemanová, 3. P

České hrady.cz 2010

Je tu opět začátek školního roku a já znovu usedám k notebooku s nadějí, že přijde inspirace ke psaní nového článku. Dodrším tedy, co jsem slíbila a podám vám krátkou zprávu z „hradů“. Rozhodli jsme se opět přijet až druhý den konání, což byla sobota 7. 8. 2010. Někteří z vás se jistě vybaví, že tento den zasáhly Českou republiku povodně. My jsme věděli, že bude pršet, ale kdo měl tušit, jak to bude strašné. Již od rána na mé okno ťukala jedna kapka za druhou se snahou dostat se až dovnitř, v čemž jím pomáhal silný vítr. Bohužel vstupenky již byly koupeny, a tak jsme se i přes tvrzení rodičů, že jsme blázní, rozhodli vydat na cestu. Ohromné stříkance, které bušily na naše přední sklo pokaždé, když projelo auto, mě docela děsily, ale kamarádka mě přesvědčovala, že to bude paráda. Snažila jsem se jí proto věřit a celou cestu jsem doufala, že přestane pršet, až tam přijedeme. Nejenom, že nepřestalo, ale ještě se více rozpršelo. Než jsme došli na přesné místo konání pod Bezdězem, tak jsme byli již úplně promoklí a kalhoty se tvářily, jakoby chtěly z nás každou chvíli spadnout, jak byly nacucané vodou. Bylo zajímavé pozorovat ostatní v těch „gumových ochranách“, jak hromada gumových lidí nazval zpěvák kapely Kryštof. S velkým odhodláním jsme se tedy přesunuli ke stagi, kde již začínala hrát kapela Dilated, kterou jsme sice neznali, ale

mile nás překvapili svým rockem. Moc lidí se u stage nezdržovalo. Všichni se snažili schovat před deštěm v nějakém z postavených stanů. Jakmile jsme se přesunuli ke druhé stagi, bylo poznat, že je tu přece jenom docela dost lidí. Kotel byl narvaný, my jsme bohužel přišli pozdě, takže jsme byli o něco dál, ale to nám nezabránilo si Kryštofa pořádně užít. Hudba byla skvělá, muzikanti měli hromadu hudebních nástrojů, od trubky až po africké bubny, což navodilo příjemnou atmosféru i v tom hrozném počasí. K dobré náladě přispěly ještě vtípky Richarda Krajčá, takže bylo postaráno o skvělou náladu. Po skončení představení Kryštofa, jsme se odebrali do stanu „Krušovice“. Obrovský stan plný piva. Ve stanu bylo poměrně teplo, nevím jestli díky, nebo bohužel, jelikož se tu mačkalo nejméně dvěstěpadesát lidí. Nevím, jestli si dokážete představit, co to bylo. Řeknu to rovnou, taková tlačnice není ani v kotli, a to je co říci. Na další dvě kapely jsme nebyli schopni se zvednout, raději jsme udržovali zbytky tělesného tepla. Okolo půl třetí jsme si raději zavolali odvoz. Odjeli jsme až po čtvrté hodině, neboť kapelu Vypsaná fixa, jsme se nemohli nechat ujít. Za celý čas strávený na „festáku“ mě nic tolik nezahřálo, ani teplý čaj, ale FIXA. V kotli bylo neskutečně moc lidí, kteří nehleděli na dešť, ale snažili si fixu, co nejvíce užít. Takže většina z nich skákala bez deštníku a bylo vidět, jak z nich voda jen stříká. Ze všeho skákání a psukání mi bylo horko. Bohužel moji spolucestující to tolik neprožívali. Byla jim taková zima, že sotva stáli. Tedy kromě mého přítele, se kterým jsme chvíli skákali, a tak jsme byli dva. Po skončení bylo opravdu náročné vyjít z areálu, neboť plocha je umístěna v nížině, což pro nás znamenalo snažit se vyšplhat na bahňatý kopeček. Spíše to vypadalo jako místo pro bahenní zápasy. Když jsme nastoupili do auta, byli jsme rádi, že jsme v teple. Doma jsme se sebe sundali všechno mokré prádlo, které se dalo ždímat a to není jen slovní obrat. Když jsme potom z rádia zaslechli, že v Česku jsou záplavy, nemohli jsme tomu uvěřit. Pršelo sice ustavičně, ale nikoho z nás by nenapadlo, že to bude zrovna tisíciletá voda. Naštěstí na Českolipsku nebyly záplavy tak strašné, ale určitě nás vyděsilo vytvořené jezero v místě, kde předtím byla jen prohlubeň. Když jsme druhý den viděli fotografie z Rumburka a Šluknova, byli jsme rádi, že České hrady nebyly zrovna tam.

-MišCA-

2010 ADVÍK

Anime Dance Vikend

POHLEDEM ORGANIZÁTORA

Nastal pro mě obávaný čas, čas Advíku. Tento ročník je již pátý, pro mne už druhý v roli organizátora, tentokrát hodnosti červeného, což znamená více odpovědnosti, vlastní místnost, zajištění programu. Tento post mi byl přidělen jen tři měsíce před začátkem, naštěstí jsem za tak krátkou dobu vše stihla.

Teď něco o akci. Z celé České republiky a Slovenska se do Prahy na pět dní přijedou podívat fanoušci anime, mangy, Japonska, ale i jiných odvětví. Letos zde byla bojová umění, fireshow, výstavy katan (japonský meč samurajů).

Novinkou byl festival Matsuri, což je tradiční japonský festival s japonským jídlem, tancem a ohňostrojem.

Měla jsem na starost místnost s názvem „kreslírna“, která funguje druhým rokem, tento rok pod mým vedením. Byla zde klasická soutěž v omalovávání, můžete si říci, že to je přece jednoduché až nezábavné, ale každý den byla místnost plná lidí a každý barvil úplně jinak. (Ruku na srdce, kdy naposledy jste si vybarvili omalovánku?)

Další zajímavou věcí na programu bylo origami pod vedením pana Cibulky z origamiworld.cz. Byl moc milý a věnoval mi dva krásné jeřáby. Návštěvníci si mohli složit, co chtěli, podle návodu v knížkách.

Další zajímavostí byla kaligrafie pod vedením pana Skupého z Czech Japanese Association. Kaligrafie je doopravdy umění a při psaní kaligrafie musíte pohybovat nejen rukou, ale i celým tělem.

Program byl pestrý, plný sushi, různých přednášek, workshopů, herních konzolí jako Playstation 2,3, Guitar Hero, Osu, karaoke, Dance Dance Revolution, Para Para Paradise, Jagua Tatto, společenských tanců. Návštěvníci také mohli slyšet kapelu Gotika a zpěvačku Psydoll.

Advík začínal s dvěma sty návštěvníky a pár organizátory. Nyní je Advík proslavená akce, přišlo přes 2 500 tisíce lidí a pomáhalo 250 organizátorů.

Už se těším na další ročník, a musím poděkovat všem, kteří mi moc pomohli s přípravami i v průběhu Advíku.

-YumeOokami-

POHLEDEM NÁVŠTĚVNÍKA

Advík 2010 je jeden z největších srazů fanoušků anime, mangy a japonské kultury v Praze.

Advíku jsem se chtěla zúčastnit už minulý rok, ale překrývalo se mi to s mými plány a navíc jsem nechtěla jet sama takovou dálku. Ale letos jsem měla již více přátel se společným cílem zúčastnit se letošní velkolepé letní akce, a tak v den konání jsem nedočkavě nastoupila do vlaku směr Praha, kde již čekala moje kamarádka. Na takovéhle akce se nejedí jen tak, většinou jsou účastníci oblečení velice extravagantně, popřípadě jsou převlečení za nějakou postavu z anime nebo mangy. My dvě jsme nebyly výjimkou, a tak jsme mírně udivovaly průvodčí a naše spolucestující, kteří chvílemi nevěřili svým očím. Když jsme pak přicházely k místu konání, začínaly jsme postupně zapadat do davu podobně oděných účastníků naší akce. Fronta byla sice dlouhá, ale ani jsme se nenadály a stály jsme před orientačním plánkem a pečlivě zkoumaly, čeho se zúčastníme nejdříve. Na výběr toho bylo tolik, že jsme nejdřív nevěděly co vybrat první a většina přednášek a akcí, na které jsme chtěly, se nám překrývala, ale nakonec jsme si zhotovily plán, podle kterého jsme se chtěly držet. Ale to jsme ovšem nečekaly, že potkáme spoustu našich známých, a tak jsme nakonec nechaly plán plánem a chodily jsme většinou tam, kam naši přátelé. K večeru jsme se šly podívat na koncert japonské skupiny, ale s kamarádkou jsme zjistily, že tyhle velké akce nejsou nic pro nás, a tak jsme se po zbytek akce zúčastnily spíše přednášek a besed na naše oblíbená témata. Ve volném čase jsme navštěvovaly manga knihovnu anebo stánky, se zajímavým zbožím s anime tématikou nebo mangou, která byla v rámci akce za nižší ceny, a tak jsme neodolaly a nakoupily si spoustu věcí a mang, že se nám to pomalu při odjezdu nevešlo do zavazadel. Sice nás ze začátku trochu mrzelo, že jsme spoustu věcí, na které jsme původně chtěly jít, nestihly, ale stejně jsme si akcí skvěle užily a domů jsme se vracely plny zážitků. Rozhodně si příští rok nenecháme Advík ujít.

-Pavliska-

OURAN HIGH SCHOOL HOST CLUB

Toto anime je sice z těch pro mě delších, ale nemohla jsem si odpustit a musela jsem ho dokoukat. Hned na počátku vás přivítá hlas Tamakiho, jedna z hlavních postav, a poví vám, o čem vlastně je hostitelský klub.

Soukromá akademie Ouran se vyznačuje za prvé prestižností rodin a za druhé bohatstvím. A zámožní lidé mají spoustu volného času. Proto tedy existuje náš ouranský klub hostitelů, tito pohlední hoši mající volný čas, poskytují pohostinnost těm krásným dámám, majícím rovněž čas, a vydělávají na nich. Je to elegantní hra specifická pro tuto super bohatou školu.

V průběhu děje zjistíte, že tomu až tak není. Ale teď k postavám.

Tamaki je egocentrický egoista s dětským chápáním, je označován jako „ten nejlepší“.

Mori je tichý, nevyjadřující se a starající se o Honey, je označován jako „divoch“.

Honey je dětinský, milující dortíčky a králíčky, mistr v karate, je označován jako „loli-shota“ neboli sladký klučík, je ve druháku, ale vypadá tak na 6 let.

Hikaru a Kaoru jsou dvojčata uzavřená ve svém světě, stále hledající zábavu, jsou označovány jako „malí dáblici“.

Kyouya je nesmírně inteligentní a prohnaný strůjce klubu, je označován za „důstojného“.

Haruhi zpočátku považovali za chlapce, je to ale inteligentní dívka, stojící si za svým snem.

Teď k ději. Haruhi v hudební učebně nalezne Hostitelský Club, kde rozbije vázu za 8 milionů yenu, a tak je nucena pracovat jako hostitel, aby splatila dluh. A o co jde? Musíte dělat společnost dámám tak, aby si v tu chvíli myslely, že jsou vaše jediná láska na světě, a za to vám zaplatí. Jenže Haruhi se do toho zaplete natolik, že stále musí hrát chlapce, což přináší spoustu vtipných okamžiků. Všichni v klubu si ji oblíbí a všichni dohromady zažívají spoustu dobrodružství ve světě bohatých lidí, majících spoustu volného času. Jaká dobrodružství, si musíte zjistit již sami.

U žádného dílu jsem se doopravdy nenudila, v tomhle anime je vtipně ukázáno, jak by mohli bohatí smýšlet o chudobě, je tu ukázáno přátelství, ale i intriky ve světě bohatých. Oppe-ning je od Chieko Kawabe s názvem Sakura Kiss. Kresba je již novější, a tak i kvalitnější. Doporučuji zhlédnout pro pobavení v nudných dnech.

-YumeOokami-

SHREK: ZVONEC A KONEC

Shrek si žije doslova jako v pohádce, má milující ženu, spoustu přátel a tři nádherné zlobří dětičky. Jenže jeho starý život mu prostě chybí. Na oslavě prvních narozenin svých dětí to již nevydrží a pohádá se s Fionou.

Když se toulá lesem, zachrání malého skřítko, který mu nabídne na jeden den jeho starý život, výměnou za jakýkoliv Shrekův den z dětství.

Zjišťujeme, že Shrek skřítkovi RumpelCimprCamprovi zkazil plány, které měl, jelikož král a královna chtěli, aby zachránili jejich dceru z věže výměnou za jejich království, ale Shrek ho předběhl, a tak RumpelCimprCampr žil dál v bídě a tohle byla jeho šance na pomstu.

Shrek se ocitne ve svém vysněném světě, všichni se ho bojí a on zase může dělat neplechu. Jenže chvíli na to zjišťuje, že je vše jinak, království je zcela naruby. Jeho bažina neexistuje a jeho unesou zlé čarodějnice do království RumpelCimprCampra, který změnil království k obrazu svému – bez zlobů a s jeho tyranii. Jak? Vzal si den Shreka z dětství, a tak se Shrek nenarodil, nezachránil Fionu, neměl s ní děti – prostě nic.

Posléze Shrek zjišťuje, že Fiona je vůdkyní odboje proti RumpelCimprCamprovi a jeho vládě. Samozřejmě Shreka nezná, a on ji potřebuje políbit do svítání tak, aby z obou stran to bylo z pravé lásky, což Fiona odmítá. Jenže Shrek ji znovu uchvátí, ona se do něj zamiluje, porazí RumpelCimprCampra a vše se vrátí do dne oslavy narozenin jeho dětí.

A vše je tak, jak má být. Film mi připadal trochu slabý na to, jaké byly předcházející díly. Jediné, co mě pobavilo, byl tlustý kocour. Hudba byla celkem ucházející a v kresbě se nic nezměnilo.

-YumeOokami-

NEZAPOMEŇ NA MĚ

Americké romantické drama 2010

Hlavní postava Tyller (Robert Pattinson) to v životě rozhodně nemá jednoduché? Žije na vlastní pěst v rušném New Yorku, rodiče se po sebevraždě jeho staršího bratra rozvedli a mladší sestra je ve škole za podivínku, kterou nikdo nemá rád. Tyller hledá lepší život a to tak, že popíjí po barech. Jenže to se mu nevyplatí, připele se do jedné rvačky, kdy ho policista surově zbije. Tyller se chce pomstít, a tak se začne vídat s jeho dcerou, které má v úmyslu poplést hlavu, a pak jí sprostě odkop-

nout. Jenže věci se mají jinak. Anna (Emilie de Ravin) a Tyller se do sebe zamilují. Otec dívky se dozví, jak to vlastně s jejím seznámením s Tylerem bylo. Anna od něho odchází. Tyller se snaží napravit nejenom lásku mezi ním a Annou, ale také vztah svého otce k jeho mladší sestře. A to se mu i povede, otec má mnohem lepší vztah ke svojí dceři. Anna se vrátila zpět. Tyller toho dne jde do kanceláře svého otce, neví, že on odváží dceru do školy, a chce se s ním zase pohádat. V jeho kanceláři usedá za stůl a vidí na monitoru fotky všech jeho tří dětí. Tyller nevěří svým očím. Film končí nečekaně špatně. Tyller se toho dne zabije. Proč tak učinil, posuďte sami po zhlédnutí tohoto filmu, který si vám dovoluji doporučit.

-Smíšek-

ŽENY V POKUŠENÍ

je opět povedená česká komedie od dob Účastníků zájezdu, kterou natočil Jiří Vejdělek a v níž hrají hlavní role tři generace žen snažících se najít svou perspektivu v životě s mužem.

Helenu (Lenka Vlasáková), upjatou odborníci na partnerské vztahy, opustí manžel (Michal Gulyáš) kvůli vlnadné černošce a Helenina extravagantní matka Vilma (Eliška Balzerová) spolu se svobodomyšlnou dcerou Laurou (Veronika Kubařová) dělají všechno proto, aby ji vyučily ve vysoké škole svádění a pomohly jí najít nového chlapa.

Eliška Balzerová byla 20 let přehlíženou herečkou, kterou jsme měli možnost naposledy spatřit ve filmu Městem chodí Mikuláš. Dokázala však, že je excelentní a filmaři neprávem přehlíženou komičkou.

Vlastní hodnocení: Film zaujme první půlkou, která srší ostrovtipem a má spád. Avšak poté se film změní a jakoby zpomalí, trochu ochudne o vtip. Eliška Balzerová zde zahraje něco opravdu výjimečného. Člověk až žasne, že si ji filmaři všimli až teď.

-Lorenzo-

Milí čtenáři našeho/vašeho časopisu Bezevšeho. Rozhodl jsem se napsat článek o kulturní akci s názvem Junk Money & DJ Qer, která se konala v sobotu 30. 10. 2010 v divadelní restauraci Střelnice. Abyste nebyli zmateni, jednalo se o koncert místní amatérské hudební skupiny, která jak název napovídá, se jmenuje Junk Money.

Junk Money & DJ Qer

Předem vás chci upozornit, že zde nebudu psát postřehy fanouška, nýbrž postřehy člena skupiny a zážitky ze samotného koncertu a následné afterparty. Ano, čtete správně. Jsem, jestli se to dá tak říct, člen tohoto hiphop-disco-popového tria a starám se o hudební složku skupiny. Když to tedy hodně přeženu, jsem DJ. DJ Qer.

Jelikož na přípravu koncertu bylo poměrně málo času. Nazkoušet celkem patnáct písniček včetně bonusů za jeden měsíc bylo do samotného započetí akce hektické. Spolu s členy skupiny Pawlikem (Pavel Mareš) a Toljou (Anatolij Iljuk) jsme však všechno zvládli a koncert odehráli v klidu a pohodě a osobně si myslím, že se naše první vystoupení více než povedlo. Abychom celý večer trochu zpestřili, pozvali jsme si tři hosty, kteří si s námi společně zazpívali, a jak se zdálo, mělo to úspěch. Zpěvačky Lena Rendlová a Iva Patkanova, tedy první dva hosté, vystříhli na pódiu pěvecký výkon hodný finále Superstar. Třetí host Dušan Singer si poté s námi zarapoval písničku, kterou napsal sám život a byla o cestě kamarádů do Paříže. Další kapitola koncertu byla videoprojekce, kterou jsem sám animoval, zhudebnil a namluvil. Myslím si, že to bylo další příjemné zpestření koncertu a umocňovalo již tak dobrou atmosféru, kterou tvořili jak naši přátelé, tak cizí lidé, kteří se na nás přišli podívat. Účast, musím přiznat, byla skvělá a nikdy bychom nevěřili, že přijde kolem 130 lidí, což je pro nás opravdu úspěch. Doufám tedy za celou skupinu, že se všem vystoupení líbilo a příště (jestli nějaké příště bude) se přijdete podívat zase.

Obrovská výhoda, kterou poskytla divadelní restaurace Střelnice, byla, že kdo se chtěl po koncertu bavit dál, měl šanci chopit se mikrofonu a zazpívat si oblíbenou písničku v karaoke verzi. Sám jsem neodolal a potom, co jsem si oddechl po hraní, jsem si vystříhнул pár duetů se svými kamarády. Byla to opravdu velká zábava, kterou všem doporučuju. Víím, že každý z tohle není, ale pořád lepší, než kouřit marihuanu, ne?

Na závěr chci říct, že pohled vystupujícího se určitě hodně liší od pohledu diváka. Někomu se to líbilo, někomu třeba ne. Nikdo však neměl chuť nebo odvahu nás vypískat a to je nejdůležitější. Osobně jsem si večer (koncert začínal ve 21:00) vážně skvěle užil a byla to jedna z nejkrásnějších věcí, co jsem v životě zažil. Zvlášť v dobu, kdy fanoušci řvali na plný pecky moje jméno, jsem si připadal jako pán světa. I přes všechny problémy jsme ze sebe vymáčkli, co jsme mohli, a snažili se pro to

DIVADELNÍ RESTAURACE STŘELNICE VÁS ZVE
NA HISTORICKY PRVNÍ LIVE KONCERT.

**JUNK MONEY
& DJ QER**
+ AFTERPARTY S KARAOKE

Svěrázná kapela hrající svůj osobitý styl, který nazývají experimental funk. V jejich skladebách uslyšíte všechno: přijíou si na své příznivci rocku, ortodoxního rapu ale také disca. Něco jako škatulkování do stylu neuznávají. Vůbec poprvé představí svůj anglický a nově i český repertoár na území Čech.
Nově točené Varnsdorfské pivo značky Kócour 13°, 12° a speciální.

30. 10. 2010
OD 21.00 HODIN
CUBA LIBRE 46 Kč
VSTUP: 20 Kč

Divadelní restaurace Střelnice, Junk Money

udělat maximum. A snaha se přece cení, ne? Tak se mějte, čtenáři Bezevšeho, doufám že se vám článek bude líbit a někde na chodbě v naší škole mě nezmlátíte. Čágo!

Facebook: Junk Money

Tímto článkem chci moc poděkovat Tomášovi Pelcovi za všechnu dřinu kolem příprav celého koncertu od úplného začátku až do konce. Divadelní restauraci Střelnice (facebook: Divadelní restaurace Střelnice) za zapůjčení prostor, možnosti se zviditelnit a vůbec za všechno, protože bez nich by tato akce nikdy nevznikla. Dále Domu kultury Střelnice Rumburk za zapůjčení mixážního pultu a projektoru. A na závěr Milanu Rendlovi za zapůjčení veškeré aparatury.

Petřík (Disco Stue) Berg

Sen noci svatojánské od Williama Shakespeara

Nedávno se mi naskytla šance přečíst si „Sen noci svatojánské“ od Williama Shakespeara. Dříve jsem viděla filmovou imitaci, respektive pohádku, o které se nedá v žádném případě říci, že byla na motivy. Jediné, co se shodovalo, bylo jméno královny elfů Titanie. Sice byla pohádka kreslená, což se mi líbilo, ale byla poněkud bez děje s mizivou zápletkou. Odejme od nepochopené imitace k samotné knize. Nastíním vám tedy děj.

Egeus chce svou dceru Hermii provdat za Demetria, ale ona miluje Lysandra. Egeus ji tedy přivede k vévodovi Theseovi, aby jí domluvil. Vévoda řekne, že si musí vybrat Demetrii, nebo celibát. Hermie a Lysandr utečou do lesa. Vše řeknou Heleně, která to však poví Demetriovi, protože ho miluje. On její lásku neopětuje. V noci se v lese objeví Titanie a Oberon, vládci elfů, kteří jsou rozhádaní. Oberon tedy přikáže Pukovi (rarášek), aby dolétl pro květinu, do které vletěl šíp Mílkův, šíp lásky. Když se šťávou z květů potrou něčí oči, zamiluje se ta osoba do čehokoliv živého,

Sen noci svatojánské s Davidem Rohlíčkem

Nedávno jsem se od paní Šabatové dozvěděla, že David právě nacvičuje hru Sen noci svatojánské. Jelikož jsem dílo četla a mile mě překvapilo, zajímalo mě, jak se David zvládá naučit velmi složité proslovy v díle a celkově jsem byla zvědavá. A o čem vlastně příběh je? To se dočtete v mém dalším článku....

Dozvěděla jsem se, že nyní studujete hru Sen noci svatojánské. Jak se ti hra líbí?

Hra mě zaujala ihned. Je to samozřejmě jiný styl, než jsem hrál doteď. Charleyova teta byla jednoznačně situační komedie. Sen noci svatojánské sice má několik společných rysů s Charleyovkou, ale pro mě to bude zcela odlišné, a to ve stylu pojetí. V této hře je zapotřebí mnohem více charakteru, nežli v Charleyově tetě, a to u všech herců. Nechtěl bych to neustále srovnávat s předchozím představením, ale nabízí se to. A opět to jsou nové zkušenosti a na to se mimo jiné moc těším.

Kterou postavu ztvárňuješ ty?

Budu hrát Klubka. Měl jsem od režisérky na výběr, jestli chci hrát Lysandra, Demetria nebo právě Klubka. Vybral jsem si Klubka. Je to takový „všeználek, všeměl“. Všechno zvládne snadno a jednoduše a přitom perfektně. Asi už to bude ve mně, ale nechtěl jsem hrát vážnou roli. Zatím se duševně ani herecky necítím na to, abych nějakou takovou roli ztvárňoval. A osobní duševno a myšlení neskutečně souvisí s rolí, kterou člověk hraje. A Klubko je výborná role. Ostatně, v souboru máme pár nových lidí, tak to bude zase o něco zajímavější. Přinesou nové nápady, nové možnosti, jak ztvárnit každou roli jinak... A potom, hrát Shakespeara... Jéééjej. Uvidíme, jak to dopadne.

Je to přeci jenom něco jiného než Charleyova teta. Jak se zvládáš naučit tak rozmanitý a složitý text?

A jsme zase u toho. U Charleyovy tety jsem si mohl sem tam něco pozměnit. Nevadilo, když jsem něco řekl jinak. Pravda, Sen noci svatojánské je mnohem textově složitější. Zatím je to všechno v začátcích, takže sám nevím, jak to budu zvládat. Již několikrát jsem si scénář pročítal, a tak doufám, že to bude v pohodě. Ale menší obavy mám. Já a scénáře si moc netykáme, protože každý chceme říct vždycky něco jiného. Ale o to to bude zajímavější.

Kdy se můžeme těšit na premiéru vaší hry?

Jak říkám, zatím jsme v začátcích a všechno se teprve připravuje. Ale předběžný předpoklad je začít hrát někdy v únoru až březnu. Je to nemálo času. Podle plánu zkoušek na mě čeká jen pět zkoušek do konce listopadu. Protože je nás v souboru moc, tak jsou zkoušky přesně na každého z nás rozplánované. Tak snad nám to dopadne dobře.

A ještě malý dodatek. Když jsem zjišťovala informace o divadelním souboru Hraničář, narazila jsem na jednu zajímavou věc. Davide, pochlub se nám, jakou jsi dostal cenu v Děčíně...

Někdo mi to říkal, že to taky našel na internetu, ale napsali tam prý o mně, že mi bylo patnáct, ale mě už v tu dobu bylo dávno osmnáct... Bylo to tento rok mezi 26. až 28. březnem (o víkendu). Stalo se to na „Děčínské bráně“, kde vystupují soubory z celé České republiky. Je to festival, kde denně hrají asi tři představení. A já jsem dostal cenu poroty za ztvárnění role lorda Francoury Babberlyho. Porota byla složená z profesionálních herců, režisérů a jednoho hudebníka. Bohužel si teď nevzpomenu na jejich jména. Mimochodem Děčínská brána je festival, který se koná v děčínském divadle. Pěkné to divadlo.

Chtěla bych velmi poděkovat Davidovi. Nejen za ochotu, ale i za pohotově zodpovězení mých otázek. To se jen tak nestává, aby vám někdo poslal odpovědi hned ten den. Velmi mile mě to překvapilo. Tedy moc děkuji za odpovědi, jsou úžasné. Máš zajímavý styl vyjadřování, který jsem ještě nikdy neslyšela ani nečetla. Dále bych chtěla zmínit, že David působí v divadelním souboru Hraničář, který existuje již od roku 1945.

-MišCA-

-MišCA-

J	E	K	E	B	O	R	Ý	V	Ž	Á	C	I	Z	D
B	F	P	O	L	Y	G	R	A	F	I	E	K	Y	V
Y	I	H	T	S	L	P	I	Z	E	Č	Č	Á	K	Ů
Z	X	U	T	E	S	F	O	B	N	A	Á	V	Z	R
N	Š	M	K	Š	K	O	L	A	P	T	Y	I	Á	D
Á	A	O	O	I	C	H	M	C	A	Í	N	Č	R	L
M	T	R	S	T	R	E	S	S	P	Č	I	K	B	E
K	N	I	H	A	Ř	E	H	S	Í	O	V	A	O	T
A	A	K	M	E	S	Í	P	Ř	R	P	O	I	E	I
F	U	R	A	Ž	B	A	D	Ě	B	O	N	X	T	D
O	Č	O	O	B	A	R	V	A	V	E	T	Y	R	E
R	I	K	A	U	T	O	M	A	T	Y	T	M	T	Ř
M	T	I	S	K	Á	R	N	A	L	B	L	L	S	U
A	E	K	N	I	H	Á	R	N	A	O	A	I	A	Š
T	L	M	A	T	U	R	I	T	A	D	K	F	R	Í

automat	humor	oběd	rastr	tiskárna
barva	kávička	obrázky	ražba	tlak
bod	knihárna	ofset	ředitel	třída
dvůr	knihář	papír	sešit	učitel
fix	krok	písemka	stres	vazba
film	lpi	písmo	šatna	výrobek
forma	maturita	počítač	škola	známka
hřbet	noviny	polygrafie	texty	žáci

Tajenka (28 písmen):

Kresba: Adam Nebeský, 3.S

PERLIČKY

HODINA ČESKÉHO JAZYKA:

Žák: „...sýr nakrájíme na centimetrový plátky...“
 Vyučující: „Na centimetrový?“ Žák: „No možná na míň.“

(Vyučující požadovala spisovnou mluvu.)

HODINA ANGLICKÉHO JAZYKA:

Žák: „Pane učitel, kolik to bude kiláků? Dvacet, třicet...“ Učitel: „Sto, už jdu. Před pikolou za pikolou nikdo nesmí stát.“

(Kdo si hraje nezlobí.)

HODINA EKONOMIKY:

Žák: „Advokát vykonává jakou práci?“ Učitel: „No fyzickou jediné, když bere moc úplatků a má těžkou kapsu.“

„...další ukazatel je, jak dlouho vyděláváme na nějakou věc. Třeba český učitel vydělává na chleba 10 minut a třeba německý 5 minut. Anebo Češi vydělávají na auto celý život a Němci tři roky.“

Životní úroveň je: spotřeba životně důležitých věcí nehmotná nebo duševní.

Ukazatelé měření životní úrovně: HDP, DPH, IČO, s. r. o. (Pozn. redakce: ještě že ne RVHP!).

HODINA MATEMATIKY:

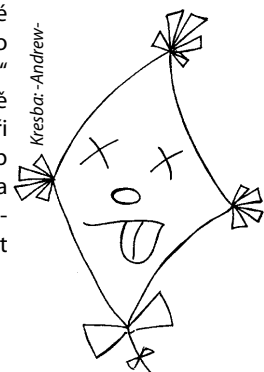
„Je to jako, když čurá pes, tak budeš mít vyčurané rovnoběžky. No ty vypadají, jak naše silnice.“

-MišCA-

HODINA VÝTVARNÉ KULTURY

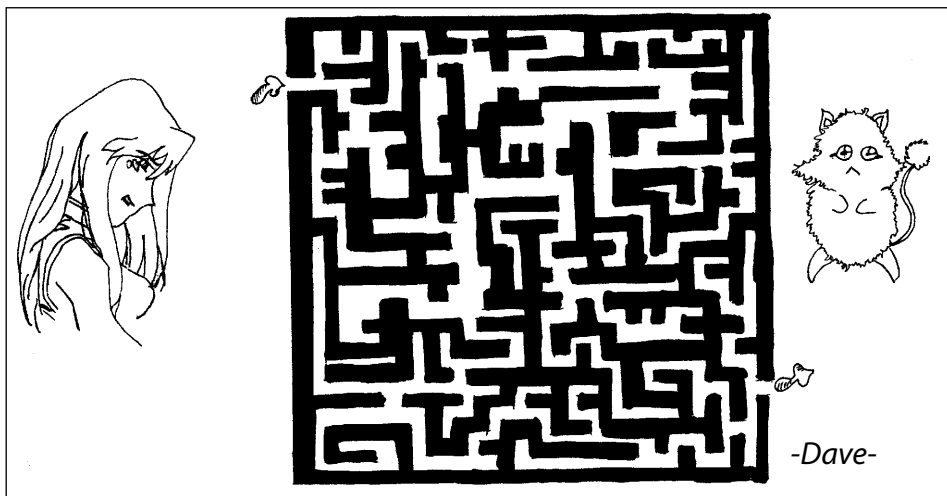
Spolužák Láďa Dušík měl seminární práci o rozhlednách Šluknovského výběžku. Pan Uher, vyučující této hodiny, usedl do lavic mezi nás, žáky 3.S. Hovořilo se o rozhledně Dýmnick. Láďa: „Leží od Rumburku 2 km a měří 15 m.“ Láďa hovořil o každé rozhledně opravdu velmi stručně. Pan Uher: „Láďo, k této rozhledně jsou ale velmi zajímavé informace, tohle bylo opravdu dost stručné!“ Pan učitel o rozhledně vyprávěl sám zhruba tři minuty. Tomáš Soukup (žák sedící vedle pana Uhra v lavici): „Já si myslím, že si můžete napsat jedničku, pane učiteli.“

-Chucky-

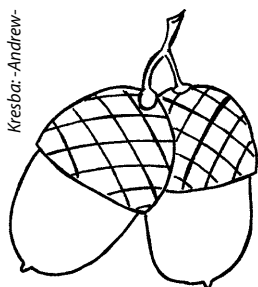

Ve čtvrtek 11. 11. 2010 se na Konírně uskutečnil stužkovací večírek třídy 4. S. Stužky byly nahrazeny prsteny s logem školy a jménem maturanta, které předával třídní učitel Mgr. Jiří Uher za asistence ředitele školy PaedDr. Svatopluka Kubeše. Výborné občerstvení, skvělá nálada a tanečky studentů i učitelů byly příčinou protažení večírku do pozdních nočních hodin. Příště snad přineseme i pár fotek z této vydařené akce. -iša-

Kresba: -Andrew-

Příběhy ze školní lavice slangově

Dneska zas dokonalej den, tohle. Jsem zjistil, že nemam studijku a hrozně mě štvalo, že si nemůžu napsat ten čtverec z ájiny. Potom přijdu do pětky a jen co si sednu, Šábi už zas hejká, jak jsme tupí a je z toho rudá jak paprika. By mě zajímalo, jestli se blbě vyspala, páč nám naložila zas hafec úkolů.

Ondřej Dolejš, 2. P

„Tož jak si napsal ten test z čéjiny?“ ptám se. „Hej, kámo, když se na to tak podívám, bude to bajle jak vyšitá!“ Povídá: „Jo, kdyby ůča furt nečmuchala okolo. Takhle další krásná známka do žákajdy.“ „To jo, ta Šabatka tu snad má namontovaný kamery a odposlechy.“

Tomáš Prokůpek, 2. P

Ach jo, zase musím při matice počítat ty nesmyslný příklady. Na jeden čuším skoro celou hodinu a nemůžu s tím vůbec pohnout. Můj vypatlaný mozek to vůbec nepobírá, je z toho chudák celej zmatenej. Tak si aspoň půjčím tu státní šunku, ať učitel vidí, že se snažím. Po zjištění, že ani ona to nepobírá, zřejmě z důvodu, že delší dobu nefachaj baterky, jsem vzteky zaklapla sešit a vyčkávala jsem, až nás učitel vypustí ze třídy.

Veronika Lusková, 2. P

Asi nejhorší odpoledka, co tenhle rok máme, je ta úterní. Je hnedka po těláku a navíc úplně nahoře, a to je vždycky makačka vyklusat ty šílený schody. A navíc máme hned po sobě chemii s fyzikou a v týhle kombinaci se ta odpoledka nehorázně vleče. Ještě není ani začátek první hodiny a já už mám kebuli položenou na lavici a snažím se neusnout. Všechna moje snaha je na nic a já to zalomím uprostřed výkladu. Vzbudí mě až ten otravnej zvonek a z celý hodiny si odnesu akorát obtisk penálu na ksichtě.

Lenka Pavlisová, 2. P

„Čus, hele máš ten úkol z česáku?“ „No zrovna ho dělám!“ „Tak makej, musím si ho rychle naškrábat, jinak mě Šábina sežere, další kouli už si nemůžu dovolit, páč v sobotu jedem zas na pařbu a máti by mi nedala žádný love.“

Josef Kotěšovský, 2. P

Bojujme za lepší toaletní papír

Jak si každá dívka či chlapec mohli všimnout, na DM máme nový toaletní papír. Možná se teď ptáte, proč o tom mluvíme? Vždyť to není věc, která by patřila do novin. Toto téma je však velmi důležité pro nás intráky. Již minulý školní rok byl problém s toaletním papírem, kolikrát jsme na něj čekali i několik dní. Když jsme přijeli na DM po letních prázdninách, čekalo nás překvapení. Dostali jsme na WC zásobníky na toaletní papír a toaletní sáčky. Vypadalo to dobře, každého to překvapilo, ale výraz nadšení nám všem spadl, když jsme poprvé použili toaletu. Nejen, že připomíná recyklovaný novinový papír. A to si představte do detailů, opravdu je tvrdý a hrubý, ale navíc při utržení se z něj práší, takže je papír prašný, což není dobré pro tiskové stroje, natož pro nás. Každý gynekolog vám řekne, že recyklovaný papír může způsobovat záněty, protože prach z papíru se vám dostane všude. Teď vám to připadá možná směšně, ale zánětem to začíná a nefunkčností vejcovodů končí, protože každá nemoc se nedá vyléčit, pokud nevymizí příčina a nepoužijí se léky. Nemluvíme už vůbec o vykonání velké potřeby na WC, jedna intračka prohlásila: „To je jak šmirglpapír.“ Myslím si, že každý víte, co to je a jak to vypadá. Když jsem požádala pana ředitele, jestli by to mohl změnit, bylo mi řečeno, že mám dojit za panem Malypetrem. Tak jsem za ním šla a ten mi řekl, že mám dojit za panem ředitelem, který však nebyl ten den ve škole. Snažím se tedy pomoci novin ukázat na tento problém a doufám, že se vyřeší. Zkusím znovu apelovat na pana ředitele. Snad se najde řešení, ale nesmím to být jen já. Musíte i vy ostatní ukázat na to, že se vám něco nelíbí. Víím, že nejsem jediná, komu se náš nový toaletní papír nezamlouvá. Jen pro orientaci jsem se podívala kolik asi stojí taková větší role papíru, která by se vešla do zásobníku a nejlevnější toaletní papír z nerecyklovaného, měkkého materiálu stál čtyřicet korun. Myslím si, že to není tak velká částka v porovnání s částkou, kterou platíme za ubytování na DM, jenž činí 1 200,- Kč. V té částce by měly být zahrnuty všechny poplatky, které jsou nutné pro fungování DM, tedy i na toaletní papír. A tak se ptám, můžeme prosím dostat lepší toaletní papír?

-MišCA-

Kresba: -Andrew-

čtyřleté studijní obory
zakončené maturitní zkouškou

TISKAŘ NA ELEKTRONICKY ŘÍZENÝCH TISKOVÝCH STROJÍCH

34-52-L/001

REPRODUKČNÍ GRAFIK PRO MÉDIA

34-53-L/002

POLYGRAFIE / GRAFIKA / REKLAMA

34-41-M/001

Absolvent oboru **POLYGRAFIE** je teoreticky připraven ze všech oblastí polygrafické výroby, grafiky, reklamy a organizace výroby. Tento obor je rovněž určen jako příprava ke studiu na vysoké škole. Polygrafie / tisk, média, reklama / je oborem, který využívá nejmodernější technologie z oblasti výpočetní techniky, informačních a komunikačních technologií. Je to obor, s jehož výrobky se denně setkáváme (tiskoviny, knihy, obalová technika, webové stránky, reklama...).

POLYGRAFIE

TISKAŘ

Absolvent oboru **TISKAŘ** umí zhotovit a kvalitativně vyhodnotit tiskovou formu. Orientuje se v materiálech používaných při tisku. Seřizuje a provádí běžnou údržbu tiskových strojů různorodých konstrukcí a formátů. Přípravuje zařízení k tisku, tiskne a dokáže vyhodnotit kvalitu tisku na elektronicky řízených pracovištích.

GRAFIK

Absolvent oboru **GRAFIK** zpracovává na počítačích obrazové předlohy, texty, návrhy tiskovin, volí způsoby grafické kompozice, výběr písma a vytváří finální grafický celek. Studeti jsou připraveni na obsluhu elektronických systémů polygrafických pracovišť, digitálního zpracování obrazu a textu, výroby multimediálních prezentací, tvorby webdesignu a reklamních materiálů.

tříleté učební obory
zakončené závěrečnou zkouškou

TISKAŘ NA POLYGRAFICKÝCH STROJÍCH

34-52-H/001

REPRODUKČNÍ GRAFIK

34-53-H/001

KNIHAR

34-57-H/002

Absolvent oboru **KNIHAR** získává v průběhu studia odborné znalosti a manuální dovednosti při dokončování zpracování polygrafických výrobků, tvorbě paspart, diplomových prací, kazet, tubusů a především knižních vazeb, včetně jejich restaurování za použití zdobných technik. Pracuje s papírem, kartonem, lepenkou, plátnem, koženkou i kůží. Umí obsluhovat základní stroje a zařízení pro finální zpracování tisku.

KNIHAR

Patříme k nejmenším školám v ČR - zajišťujeme teoretické vyučování, odborný výcvik, polygrafickou výrobu, ubytování a stravování v jediném areálu.

Budeme se na Vás těšit u příležitosti DNE OTEVŘENÝCH DVEŘÍ, který proběhne ve čtvrtek 9. prosince 2010 od 9.00 do 16.00 hodin.

BEZEVŠEH 29

■ Vydává a tiskne: SOŠ mediální grafiky a polygrafie Rumburk v nákladu 500 ks. ■ Redakční rada: Mgr. I. Šabatová (ŠA), I. Šabata (iša), Mgr. Bc. J. Uher, Bc. L. Obergruberová (lo), M. Casková (MišCA), H. Tomanová (Tahmed), M. Černá (Chucky), O. Dolejš (Andrew), L. Pavlisová (Pavliška), Z. Mašková (Smišek), D. Pavliková (Yume Ookami), J. Menšík (Lorenzo), K. Plicová (KOKI), K. Zárubová (KWIQY), P. Berger (Disco Stue), D. Svoboda (DAVE), P. Badová (BOUDÝ), P. Landsmanová (Paula) ■ Technické a grafické zpracování: I. Šabata